VASILE MILITARU

UN CAPITOL

DIN

ISTORIA CULTURALĂ A ŢĂRII

Începutul Ateneelor Populare din Capitală

Se vinde în folosul Ateneului Popular
„Dr. C. Angelescu"

Preţul : 40 Lei

www.dacoromanica.ro

VASILE MILITARU

UN CAPITOL DIN ISTORIA CULTURALĂ A ŢĂRII

Inceputul Ateneelor Populare din Capitală

BUCUREŞTI
Tip. „VULTURUL" Jean I. Călin & Const. Ştefănescu
Str. Câmpul Moşilor 2 — Bariera Moşilor
1927

www.dacoromanica.ro

INCHINARE

Ca un omagiu adus PIONIERILOR CULTURII NAȚIONALE, cari atât înainte, cât și după războiul mondial, prin activitatea ce au desfășurat, au deschis drumul mișcării culturale de azi și de mâine,— autorul închină această lucrare:

D-lui Profesor Dr. C. ANGELESCU, Președintele Ateneului Român, Ministrul Culturii Neamului și ziditor spiritual a peste șase mii localuri școlare; reformatorul învățământului și muncitorul neobosit, care, asemenea predecesorului său Spiru Haret, va rămâne în sufletul și în mintea neamului, ca una din cele mai mari figuri culturale înălțătoare a românismului.

D-lui STELIAN POPESCU, Ministrul Justiției și Directorul Ziarului «Universul», susținător puternic al intereselor naționale și larg sprijinitor al mișcării culturale desfășurată de Ateneele Populare.

D-nei ALEXANDRINA CANTACUZINO, Președinta Consiliului Național al femeilor române și a altor instituții de seamă; mândria femeilor române, prin distinsele sale calități de bună Creștină *și bună* Româncă. *Model de rodnică activitate în domeniul culturei naționale; fala țărei în toate congresele femenine din țară și de peste hotare.*

D-lui VASILE GOLDIȘ, Președintele Societății Culturale «Astra», care, mai bine de patruzeci ani ține aprinsă făclia luminătoare a minții și sufletului fraților din Ardeal, contribuind astfel, într'o largă măsură, la înfăptuirea idealului național.

www.dacoromanica.ro

D-lui Prof. N. IORGA, marele învățător și istoric, care, prin erudiția sa, a dus departe peste hotare faima numelui de român, cu mult înaintea războiului mondial și care, în calitate de întemeietor și Președinte al Ligii Culturale pentru Unitatea tuturor Românilor, a hrănit mereu sufletul românismului, încălzindu-l la ideia unirii, până la biruința definitivă.

D-lui N. DUMITRESCU, inițiatorul și întemeietorul Soc. «Tinerimea Română», ale cărei binefaceri culturale le învederează patru decenii, neîncetat, prin încurajarea la învățătură a tineretului român — nădejdea neamului, — în sufletul căruia infiltrează cele mai frumoase simțiminte patriotice.

D-lui General I. MANOLESCU, — întemeietorul și Președintele „Caselor Naționale" — instituție de cultură națională, plăsmuită în tranșee, în clocotul luptelor marelui război al întregirii neamului, de către omul de faptă care, prin spiritul său practic de organizator neîntrecut, a ridicat instituția ce patronează, la rangul celor mai puternice Societăți Culturale, necunoscând alt sprijin decât pe acela al propriilor sale puteri,—independență ce trebuie râvnită de orice societate culturală, pornită din inițiativă particulară.

D-lui MIHAIL BERCEANU, edilul fruntaș al Capitalei, care, înțelegând spiritul vremei, în afară de preocupările-i de ordin gospodăresc, a năzuit, cel dintâi, să înfrumusețeze Capitala țării, prin purificare sufletească, deschizând drumuri largi, spre biserica străbună, sub lumina făcliilor aprinse la răspântii — Ateneele Populare, pe cari le ajută din toate puterile sale.

D-lui Profesor D. GUSTI, Președintele Institutului Social Român, — energie în permanentă mișcare, aprofundând, științificește, studiul problemelor sociale din România și căutând mereu soluțiunile cele mai practice, spre a le aplica pentru consolidarea idealului național, atins cu atâta jertfă de sânge.

www.dacoromanica.ro

D-lui G. D. MUGUR, Directorul General al Fundaţiei Culturale «Principele Carol», harnic şi priceput semănător pe ogorul cel bun, ale cărui roade hrănesc sufletul şi luminează mintea celor mulţi.

D-lui Profesor MARIN ŞTEFĂNESCU, iniţiatorul şi Preşedintele Societăţei «Cultul Patriei»,—aprigul luptător şi vizionarul entusiast, care crede cu tărie că neamul românesc este menit de Dumnezeu să se ridice pe cea mai înaltă treaptă a civilizaţiei, alături de popoarele occidentului — ideal pentru atingerea căruia D-sa luptă din toate puterile, străduindu-se a înrădăcina în sufletul tuturor românilor, dragostea de Patrie, dusă până la sfinţenie.

D-lui Colonel VIRGIL BĂDULESCU, Directorul General al Oficiului Naţional de Educaţie Fizică, al cărui ideal este: Regenerarea Neamului prin educaţie fizică, raţională,—D-sa fiind convins, ca şi noi, că tăria sufletului unui popor, este condiţionată de tăria corpului.

D-lui Dr. ION JIANU, Preşedintele primului Ateneu Popular Sanitar din Capitală, răspânditor al cunoştinţelor medicale atât de folositoare poporului care încă se găseşte sub stăpânirea vracilor descântători la stele.

Şi vouă, tuturor fraţilor conducători ai Căminurilor Culturale şi Ateneelor Populare, cari, însufleţiţi de dragostea nesfârşită ce păstraţi poporului însetat de binefacerile culturii sănătoase, vă străduiţi să alungaţi întunericul din mintea celor mulţi, şi să topiţi ghiaţa ce amorţeşte sufletul lor.

V. M.

www.dacoromanica.ro

Poporul ai cărui cetățeni vor fi mai mult pătrunși de adevărata disciplină morală, de spiritul de ordine, al iubirei de muncă, de frumos și de adevăr, acela va fi folositor omenirei și demn de viață ca popor.

www.dacoromanica.ro

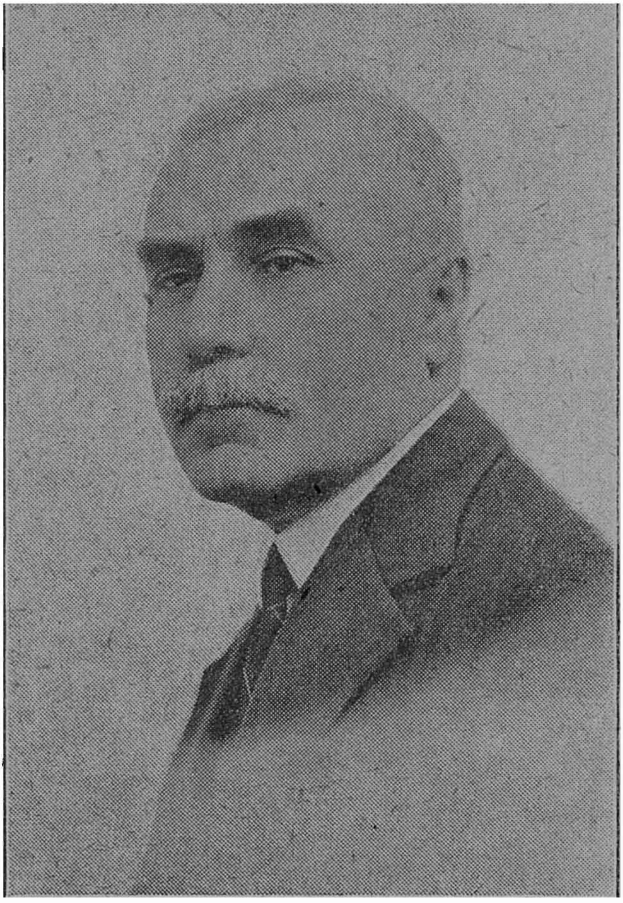

D-l Dr. C. ANGELESCU

Ministrul Culturii Naţionale

www.dacoromanica.ro

D-l STELIAN POPESCU
Ministrul Justiţiei
Directorul ziarului „Universul"

www.dacoromanica.ro

D-l ŞERBAN POPA

Preşedintele Ateneului Popular „Dr. C. Angelescu"

www.dacoromanica.ro

URMĂRILE IMEDIATE ALE RĂZBOIULUI

Războiul mondial, care în anii 1914—1918 a sdruncinat din temelie toată așezarea de secole a lumii, n'a fost numai cataclismul care a nimicit atâtea milioane de vieți, a prefăcut în ruine atâtea orașe, a dat înapoi toată civilizația de până atunci a omenirei, ci, după încetarea vărsărei de sânge, după încheerea păcei generale, acest război a adus, prin urmările lui, o adevărată pustiire sufletului omenesc, desbrăcându-l de simțirile lui nobile.

Spre a dovedi această afirmație, vom face o scurtă privire înapoi și vom aminti starea morală în care alunecau tot mai mult massele poporului la noi — ca și aiurea — și ce psihoză primejduia, nu numai sufletul, ci însăși existența noastră etnică-națională.

Dacă răsfoim colecția ziarelor celor 5—6 ani scurși după încheerea păcei generale și dacă analizăm faptele săvârșite de unii oameni, — destul de mulți la număr, — se desprinde limpede constatarea că poporul era stăpânit de o spăimântătoare dorință de înavuțire, repede și prin orice mijloace realizată și că nu o dată omul, prin faptele lui, cobora mai prejos de bestie.

Pe câmpul conștiinței lui, înainte de săvârșirea delictului sau crimei, nu mai avea loc acel proces de deliberare între conștiința *binelui* și a *răului*, care totdeauna, la oamenii echilibrați

www.dacoromanica.ro

sufletește și mintal, sfârșește prin a determina pe individ a se libera de robia gândului rău.

Din această întunecare a sufletului și a minții, a rezultat un întreg noian de fapte urâte, pe cari nu mai stăm să le enumerăm.

Pe de altă parte alcoolismul se întindea pretutindeni, la orașe ca și la sate, cu aceleași efecte distrugătoare a minții, a sufletului și a trupului.

Credința în Dumnezeu slăbea și se rărea tot mai mult; bisericile erau din ce în ce mai goale, în timp ce cârciumele se umpleau de consumatori; datinele strămoșești se uitau și, pe ici pe colo, începuse și la noi în țară a'și arăta capul o hidră îngrozitoare la vedere, smintită în chibzuiala și năzuința ei, distrugătoare a oricărui neam ce i-se prindea tovarăș: *bolșevismul.*

La orașe, lucrătorii din fabrici, ațâțați fiind de vrăjmașii neamului, făceau greve și părăseau lucrul cu săptămânile, formând cortegii împunătoare și cutreerând străzile în chip demonstrativ, înfiorate de cântece revoluționare.

La sate țăranii, sub aceleași îndemnuri dușmane, lăsau să le ruginească plugul în bătătură și să crească scaeți pe ogoare, refuzând să iasă la munca pământului sub motivul că „ei au ce mânca" și că „boerul" dacă are nevoe de pâine, să pună și el plugul în brazdă și să ia sapa de coadă.

Producția țării fiind puțină, nevoile creșteau, viața devenea din ce în ce mai grea, iar vrăjmașii neamului cari din umbră unelteau și făceau tot ce le sta în putință pentru a ne duce la pieire — își frecau mâinile cu bucurie, îmbătați de gândul că nu va mai trece mult și ne vom prăbuși.

Iată, arătată pe scurt, cam aceasta era starea în care ne găseam după războiu.

www.dacoromanica.ro

Neamul nostru se afla, cu alte cuvinte, la o încâlcită răscruce de drumuri, dintre cari multe duceau spre prăpastie şi numai unul singur la mântuire.

Drumul mântuirii erà acela ce ducea spre *lumină*.

Lumina minţii şi a sufletului, firește.

MĂSURILE DE INDREPTARE

Trebuiau deci luate grabnice măsuri pentru îndrumarea masselor poporului pe calea cea bună.

Cele mai puternice forţe morale cari puteau porni cu siguranţa isbânzii această mare cruciadă, pentru reînvierea credinţei, a datinilor străbune şi pentru reaşezarea sufletului celor rătăciţi pe temelia creştinismului isbăvitor, — erau *învăţătorii* şi *preoţii*.

Din lăcaşurile şcolilor şi din pragul sfintelor altare trebuia să pornească a se revărsa asupra poporului marele isvor de lumină binefăcătoare neamului, îndreptându-l pe calea cea bună a credinţei în Dumnezeu, a muncii, a iubirii de oameni, de frumos şi de adevăr.

Invăţătorii şi Preoţii înţelegând deci că nu mai erà vreme de pierdut, se ridicară ca inspiraţi de Dumnezeu să aprindă în noaptea ce cătà să ne învălue, torţa luminătoare, spre a călăuzi poporul pe calea mântuirii lui.

Marele ideal al Intregirii fiind realizat, nu mai rămânea decât făurirea unui suflet şi a unei conştiinţi naţionale, — forţe indistructibile cari să păstreze pentru totdeauna neştirbit visul împlinit cu atâta sacrificiu.

Trebuia însă găsită o formulă accesibilă masselor

www.dacoromanica.ro

poporului, deoarece omul matur nu poate fi luat dela litera *a* din alfabet, cum se iau copiii claselor primare, pentru a putea să asimileze noţiunile trebuitoare, în scopul ce se urmărea.

Problema nu erà uşoară.

Prin acea formulă fericită trebuia prins mai întâi *sufletul*, pentru ca apoi *mintea* să poată culege roadele necesare.

Cum să se numească instituţia menită să trezească conştiinţele, să înlăture poftele deşănţate, spre a face loc simţirilor frumoase, necesare unui neam, spre a se putea numi civilizat?

Să se numească „Universitate populară", „Şcoală de adulţi" sau cum?.

Bune sunt şi acestea, dar ele dau rod târziu şi noi nu aveam vreme de aşteptat prea mult.

Şi atunci s'a găsit „Ateneul Popular".

ISTORICUL ATENEULUI POPULAR „Dr. C. ANGELESCU"

Şi iată, este locul s'o spun aci, — să se ştie odată pentru totdeauna, — că cel dintâi dintre slujitorii şcoalei, care s'a ridicat cu năzuinţa de a face, — cât puterile lui îi îngăduiau — să trezească în jurul său conştiinţele amorţite ale celor mulţi, — găsind acea formulă fericită de care vorbesc mai sus, a fost *Şerban Popa*, care a întemeiat cel dintâi „Ateneu Popular" în Capitală, fapt înregistrat la timp, de altfel, şi de ziare, care sunt cronica vremii.

Şerban Popa este bine cunoscut pentru activitatea sa culturală. El prezidează neîntrerupt câteva cercuri culturale în anii 1902—1916.

www.dacoromanica.ro

Înfiinţează în Călăraşi societatea culturală „Junimea Studioasă" pe care o prezidează în anul 1919 şi pune bazele societăţei culturale „Reculegerea Românească" din Călăraşi în anul 1920.

Se vede că Dumnezeu a inspirat pe Şerban Popa să numească „*Ateneu Popular*" instituţia culturală adăpostită în lăcaşul şcoalei primare „Maşina de Pâine",—instituţie menită să trezească atât ecou în sufletul masselor populare pentru ca, după el, atâţi alţi inimoşi, imitându-l, să înfiinţeze în toată Capitala zeci de asemenea Atenee Populare ce tind a se întruchipa pe tot cuprinsul României-Mari, atât la oraşe cât şi la sate.

Dar să nu mă depărtez de înfiinţarea celui dintâi far luminos cu numele de „Ateneu Popular" în Capitală şi să povestesc cum a luat el fiinţă:

In anul 1924, D-nul Profesor Dr. C. Angelescu, atunci ca şi acum, Ministru al Instrucţiunii, — s'a dus să viziteze şcoala primară de băeţi din Str. Maşina de Pâine.

Încântat de ceia-ce vedea acolo, a felicitat pe Directorul Şerban Popa care având pe suflet dorul de a întemeia un Ateneu Popular, a expus Ministrului planul său, adăogând că dacă până atunci nu şi-a înfăptuit visul, este că nu dispunea de fonduri, dar că va căuta să facă toate sforţările spre a'şi pune planul în practică.

Domnul Ministru Dr. C. Angelescu, — sufletul cald care vibrează puternic oridecâteori îi stau în faţă problemele mari, menite să contribue la ridicarea neamului, — a donat atunci suma de 20.000 lei, — cea dintâi donaţie care punea în realizare întemeerea Ateneului mult visat de Şerban Popa.

Pentru a cuprinde cât mai mult popor, era nevoe de o sală mare.

www.dacoromanica.ro

Cu banii daţi de D-nul Ministru Dr. C. Angelescu, Şerban Popa a pus atunci meşteri de au dărâmat zidul dintre 2 săli de clasă, realizând astfel o încăpere pentru aproape 500 persoane.

S'a construit apoi scena, s'a aşezat cortina, s'au montat luminile electrice, s'a pictat fundalul şi s'au executat culisele.

Mai trebuiau scaune şi acestea costau încă mii de lei.

Cele 20.000 donate de domnul Ministru Dr. C. Angelescu se isprăviseră, dar Şerban Popa a găsit soluţia: a *cerşit* pur şi simplu o parte din suma necesară, dela Cetăţenii cari puteau da, iar cu restul s'a împrumutat şi astfel el a mers înainte, — ca acei lunateci cari nu vor să ţină seama de nici un obstacol, sub vraja ce-i stăpâneşte, — el însuşi fiind vrăjit de acea lumină lăuntrică a sufletului său, care-l îndemna mereu la muncă.

Când se găsea cam pe la jumătatea lucrărilor de amenajarea Ateneului ce avea să poarte numele de „Dr. C. Angelescu", — am cunoscut personal pe Şerban Popa, care mi-a devenit îndată prieten şi căruia de atunci, împreună, cu Col. Dr. Falcan şi Maiorul Mihail C. Botez, i-am rămas tovarăşi nedespărţiţi la muncă.

Un simbol

Odată gata toate lucrările şi înfăptuit visul ce ne însufleţise pe toţi trei, trebuia să dăm ateneului un nume.

Oare, către cine se putea îndrepta atunci gândul nostru în chip spontan, dacă nu către acela care a fost cel dintâi *mare sprijinitor* al acestui aşezământ cultural?

www.dacoromanica.ro

Numele de „Dr. C. Angelescu" fiind deci adânc gravat în sufletele noastre, trebuia gravat şi pe frontispiciul Ateneului ca un simbol de muncă.

Cultul ce păstrăm omului ales, nu era numai pentru sprijinul ce ne-a dăt întru întemeierea instituţiei noastre, ci păstram acel cult pentru că D-nul Profesor Dr. C. Angelescu, Ministrul Instrucţiunii de atunci şi de azi, este omul de adevărată cultură naţională, căruia i s'a cuvenit această cinstire ca un modest omagiu de recunoştinţă din partea poporului, pentru binele căruia domnia-sa munceşte de atâta vreme.

Şi pentru a fi cât mai bine înţeleşi, ne împlinim o datorie să arătăm, în linii scurte, ce anume a înfăptuit domnul Ministru Dr. C. Angelescu, pe tărâmul cultural, — singura îndeletnicire care îl face să se simtă fericit, ştiind că munceşte pentru binele neamului.

Domnia-Sa fiind pătruns de puterea covârşitoare ce o poate avea *cultura* pentru ridicarea unui popor, — s'a străduit, ca Ministru al Instrucţiunii, să dea acestei chestiuni toată importanţa cuvenită, ştiind că fără o cât mai temeinică *cultură naţională*, nu se poate obţine *consolidarea neamului.*

Cel dintâi lucru pe care l'a făcut, venind în fruntea Departamentului Instrucţiunii, în anul 1922, a fost *reforma învăţământului primar*, care, în vechile lui tipare, nu mai corespundea cerinţelor impuse de interesele vitale ale neamului nostru.

Nu este nici locul şi nu am nici căderea să insist asupra roadelor ce s'a adus învăţământului inferior, prin această reformă: au timpul şi *datoria* s'o facă alţii.

Trebue să se ştie însă, că prin ea s'a înfăp-

www.dacoromanica.ro

tuit transformarea învățământului popular, în raport cu nevoile vremilor de azi și cu achizițiunile pedagogiei moderne.

Prin această reformă s'au unificat cele patru tipuri de școli din alte vremuri, cu năzuințe și scopuri deosebite, pentru ca prin această unificare culturală, să se producă unificarea sufletească a întregului neam, călăuzit spre unul și același ideal: *înălțarea lui cât mai sus spre culmile civilizației occidentale!*

Dar această mare și patriotică operă a reformei învățământului inferior, întâmpina o grea piedică în a'și ajunge scopul ce urmărea: *N'aveam localuri de școală suficiente!*

Numărul celor existente în întreaga țară, era infinit de mic, față de marile contigente ale odraslelor neamului, cari trebuiau adăpate la isvorul ce se chiamă *școală*.

Războiul, pe de altă parte distrusese și ruinase și el aproape jumătate din clădirile școlare existente până la intrarea noastră în acțiune.

Visteria Statului nu avea banii trebuitori, pentru a înfăptui construcțiile de școală necesare.

Domnul Ministru Dr. C. Angelescu a înțeles atunci că *numai inițiativa particulară putea să pună capăt acestei stări de lucruri.*

Domnia-sa, înzestrat fiind cu o mare putere spirituală, a făcut atunci apel la învățătorii sătelor și la Prefecții de Județe, cari înțelegând la rândul lor, misiunea de Apostoli luminători ai poporului, ce li-se încredința, au început, în primăvara anului 1922, *sub îndemnul marelui lor însuflețitor*, să strângă obolul celor de la sate, — sărac sau bogat, — în vederea construirii de noui localuri școlare și refacerea celor ruinate de război.

www.dacoromanica.ro

Apelul adresat ţărănimei, a găsit, în sufletul celor umili, un ecou covârşitor şi, după cum, în vechime, Voevozii neamului clădeau, cu banii lor, biserici, — tot astfel sătenii noştrii, luând pildă dela strămoşi, au ştiut să dea pentru şcoli şi fiecare ţăran a dat ce a putut: unii, bani, alţii cereale, — şi astfel, în timp de patru ani, dela 1922 până la 1926, s'au putut construi, prin milostenia satelor, 4007 (patru mii şapte) localuri şcolare: s'au reparat radical şi s'au repus în funcţiune 889 şcoli ruinate în timpul războiului; s'au cumpărat 268 clădiri transformate ulterior în şcoli, — înfiinţându-se astfel, în total, 5164 (cinci mii una sută şase zeci şi patru) de şcoli în decurs de patru ani, pe lângă cele existente până la războiu.

Corpul învăţătorilor fiind asemenea insuficient, — Domnul Ministru Dr. C. Angelescu a înfiinţat încă 14.000 (patrusprezece mii) posturi de învăţători, pe lângă cele ce existau până în anul 1922, pregătind în acelaşi timp şi elementele necesare ocupării acestor posturi.

In chipul acesta, au putut fi primiţi în şcoli peste un milion de copii, cari, până atunci, din cauza insuficienţii de localuri şcolare, rămâneau pe din afară.

Deosebit de aceasta, omul al cărui nume, după noi, trebue pronunţat cu adâncă recunoştinţă, de toţi românii, a mai înfiinţat 22 de şcoli normale, 74 şcoli secundare de fete, 32 şcoli de meserii, 10 şcoli comerciale, 10 profesionale şi 3 de menaj.

A creat 170 alte şcoli de învăţământ profesional; a înfiinţat şcolile de adulţi, cari nu existau până atunci şi în cari, numai în primul an de funcţionare a lor, au avut un număr de 730.000

www.dacoromanica.ro

(şapte sute trei zeci mii) de elevi adulţi, — ceiace înseamnă că, datorită acestei iniţiative, nu suntem prea departe de a scăpa de ruşinea analfabetismului nostru proverbial.

Mă opresc aci, de şi trebue să mărturisesc că, prin cât am spus, *cu date şi cifre statistice*, nu am arătat decât o parte din toată activitateă prodigioasă a acestui *mare om de cultură naţională* şi cred că, în faţa tuturor, gestul oamenilor cari au dat unui Ateneu popular numele de *Dr. C. Angelescu*, nu apare decât ca un prinos de recunoştinţă cu totul neînsemnat, faţă cu meritele ce realmente are *înalta personalitate* de care este vorba.

INAUGURAREA ATENEULUI

Şi iată, închid ochii şi văd inaugurarea celui dintâi Ateneu popular în Capitală, în ziua de 24 Noembrie 1924:

Sala frumos decorată cu steguleţe în culorile naţionale, e tixită de lume.

Sunt de faţă: D-nul Ministru Dr. C Angelescu, Iuliu Valaori, Mihail Berceanu, Profesor univ. Charles Drouhet; G-ral I. Manolescu, Colonel N. Negreanu, Jean Th. Florescu; Preoţii: Popescu Moşoaia, G. Creţu, Alexandru Popescu, Marin Nicolau, Ştefan Georgescu.

Cel dintâi gând se îndreaptă către M. S. Regele Ferdinand I, Făuritorul României Intregite, — şi corul Liceului Lazăr intonează Imnul Regal, ascultat în picioare de mulţime.

Potrivit vechilor obiceiuri româneşti, se oficiază apoi de către preoţii prezenţi sfânta slujbă bisericească, prin care Ateneul este binecuvântat, în

www.dacoromanica.ro

miros de smirnă şi tămâie, — după care slujbă, vorbitori distinşi în frunte cu d. Ministru Dr. C. Angelescu, lămuresc rostul acestui aşezământ cultural în vatra Oborului, amintindu-se mulţimii că în negura vremurilor trecute, pe pământul Oborului, s'au săvârşit, de către marii noştri Voevozi şi strămoşi, acte de neasemuită vitejie şi s'a plămădit închegarea noastră ca neam de seamă între neamuri.

Pe măsură ce vorbitorii îşi spun cuvântul pe scenă, — frunţile cetăţenilor oboreni, — frunţi de oameni necăjiţi, — se descreţesc, se luminează; un surâs asemănător cu acela ce-l vedem pe faţa îngerilor, se revarsă pe chipurile ascultătorilor; o atmosferă de dumnezeiască însufleţire pluteşte în toată sala; făptura omenească a tuturor vibrează de entusiasm; sufletele se înalţă în sfere senine, înfrăţindu-se unul cu altul; ochii se umplu de lacrimi şi, ca printr'o vrajă, fiecare se simte mai bun, mai blând, mai aproape de Dumnezeu!..

. . . . . .

Aşa a fost inaugurarea Ateneului Popular Dr. C. Angelescu.

In urmă s'a alcătuit

COMITETUL DE CONDUCERE :

Preşedinte: ŞERBAN POPA

Vice-Preşedinţi: Preotul *Gheorghe Creţu* şi Colonel *Dr. Falcan*

Secretar general: Maior *Mihail C. Botez*

www.dacoromanica.ro

Comitetul Ateneului Popular „Dr. C. ANGELESCU"

Colonel Dr. Falcan

Scriitorul Vasile Militaru

Membrii: Preotul Popescu Moşoaia, Vasile Militaru, Col. N. Negreanu, Sculptor Dumitriu-Bârlad, Maior Sinu, Preoții Alexandru Popescu, Marin Nicolau, Constantin Petrescu, architect, Alexandrina Ștefănescu, Teodor Mihăilescu, N. Georgescu, Dumitru Ionescu, Dumitru Brătianu, Ion Vlasie, Ilie Turbureanu, directori de şcoale primare.

Casier: Dumitru Popescu

Secretar: Teodoru

Bibliotecar: Ion Şerban Popa, student.

www.dacoromanica.ro

Maior Mihail C. Botez

Maior Sinu

Părintele Econom G. Popescu-Moşoaia

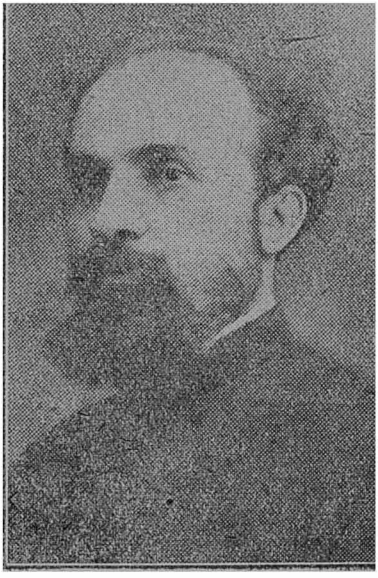

Părintele Econom Gh. Creţu

www.dacoromanica.ro

Comitetul Ateneului Popular „Dr. C. ANGELESCU“

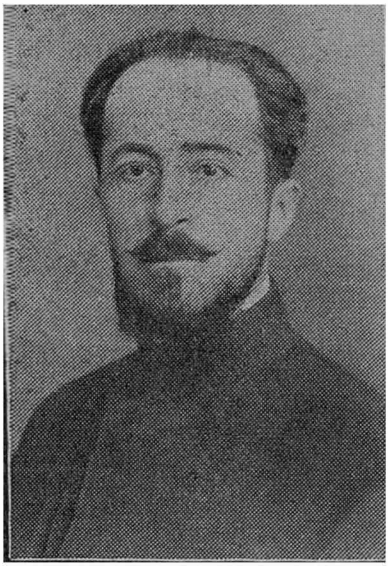

Părintele Marin Nicolau

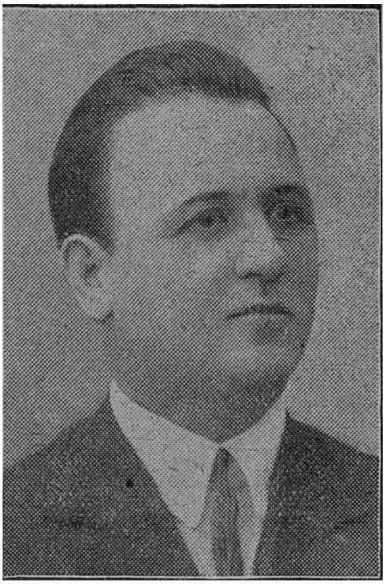

D-l Ilie Turbureanu

D-l Dumitru Popescu

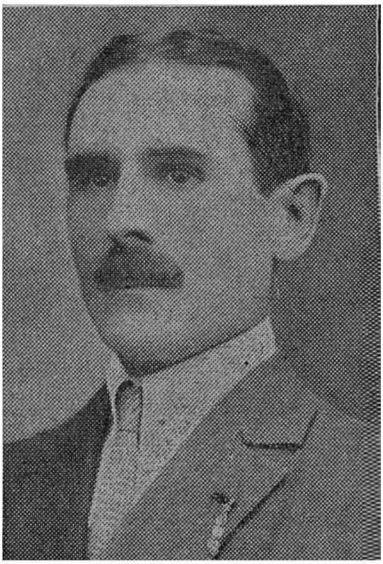

D-l Teodor Mihăilescu

www.dacoromanica.ro

Iată acum îndatoririle ce şi-a impus prin Statutul său Ateneul:

Să perfecţioneze din toate punctele de vedere sufletul şi corpul membrilor săi, astfel ca fiecare să meargă către o superioritate intelectuală, sufletească şi fizică, care să le permită a fi o energie pozitivă şi distinsă în desvoltarea poporului nostru;

Să lupte ca, un număr cât mai mare din fiii ţărei să poată fi, în cercul lor de activitate, un caracter cinstit, o minte luminată, un suflet armonizat, un muncitor neobosit, un corp sănătos şi o fiinţă de sacrificiu în orice moment pentru binele patriei şi al neamului românesc;

Să contribue la ridicarea economică a cartierului Obor-Teiu-Pantelimon;

Să stărue ca femeea română să devie exemplară, din punct de vedere al îndatoririlor ei de mamă, de soţie, de gospodină şi de româncă;

Să înfiinţeze o bibliotecă publică;

Să înfiinţeze un muzeu local, în legătură mai ales cu trecutul istoric al cartierului Obor-Teiu-Pantelimon;

Să păstreze datinele şi obiceiurile strămoşeşti potrivit tradiţiei româneşti şi creştineşti;

Să sărbătorească zilele mari ale Românilor;

Să cinstească în mod deosebit orice faptă de virtute cetăţenească şi pe toţi acei cari, devotaţi intereselor ţărei, muncesc fără preget şi fără interes pentru binele ei.

In vederea scopului urmărit, Ateneul să organizeze şedinţe culturale artistice; iar când mijloacele vor permite, să redacteze o revistă şi să tipărească mici broşuri pentru popularizarea ştiinţei şi răspândirea culturei în popor;

Să acorde premii familiilor care au mai mulţi

www.dacoromanica.ro

copii, cinstind în mod deosebit pe mama care va îngriji mai bine de creşterea copiilor ei;

Să acorde premii pentru casele şi curţile mai curat şi mai igienic întreţinute ca şi pentru curţile cari vor excela prin ordinea şi buna stare a grădinilor de pomi, flori şi de legume;

Să încurajeze patronii şi maeştrii industriali cari, prin produsul muncei lor, vor contribui la înfrumuseţarea cartierului, sau vor servi în mod deosebit interesul obştesc;

Să organizeze expoziţii de toate lucrările de seamă ale industriaşilor din cartierele Obor-Teiu-Pantelimon, ca să se evidenţieze progresele realizate prin munca şi priceperea lor şi ca să se încurajeze cei meritoşi;

Să organizeze expoziţii de lucrările artistice ale membrilor acestui Ateneu, sau ale artiştilor de valoare din ţara noastră, pentruca să se ajute astfel la o cât mai mare desvoltare a artelor frumoase şi a se face în deosebi educaţia tineretului român în acest sens;

Să combată şi să prevină relele sociale cum ar fi: luxul, mituirile, concubinajul, alcoolismul, calomnia şi în genere, toate relele al căror pericol e mai iminent şi care sapă temelia edificiului moral pe care se reazimă însăşi existenţa Statului şi poporului român;

Să popularizeze cunoaşterea legilor ţărei şi să arăte pedepsele cari decurg din nerespectarea acestor legi;

Să ajute presa, pentruca să fie mijlocul cel mai puternic pentru apărarea intereselor ţărei şi neamului atât înlăuntrul cât şi în afară de hotarele ei;

Să dea tot concursul Administraţiei comunale în tot ce priveşte sănătatea şi înfrumuseţarea

www.dacoromanica.ro

cartierelor Obor-Teiu-Pantelimon. Ateneul va avea o însemnată activitate edilitară, care va fi încredințată membrilor săi cu o reputație de buni și distinși gospodari ;

Să acorde premii, insigne și distincțiuni pentru fapte de deosebită *Virtute cetățenească.*

Să înființeze un teatru popular al Cartierului cu artiști cu pregătiri speciale ; și să facă să funcționeze în mod cât mai regulat un *Cinematograf* instructiv și educativ;

Pentru educația muzicală a membrilor Ateneului, să organizeze un cor și o orchestră proprie a acestui ateneu;

In vederea unei temeinice educații fizice, bazată pe adagio latin; *„Mens sana in corpore sano"* să avizeze la toate mijloacele raționale.

Să aibă în acest scop legătură cu Oficiul național de educație fizică, cu care dorește cea mai intimă colaborare.

Să fie în strânse legături de colaborare cu toate societățile culturale, care au dat dovezi de înalt patriotism, înțelegând că, înfrățirea acestor societăți prin colaborare va fi pârghia cea mai puternică pentru repedea și sigura consolidare și înălțare a neamului românesc.

Tot din programul de muncă al ateneului fac parte și versurile următoare:

„Iar când va fi de noi aproape
„Poporu-acesta bun și blând,
„Să'i spunem ce-avem noi pe suflet!
„Să'i spunem ce-avem noi în gând !...

„Să tâlcuim cu fiecare
„Tot ce'i frumos, din fir-a-păr;
„Să altoim un suflet tare
„Pe DRAGOSTE *și* ADEVĂR !

www.dacoromanica.ro

„Să punem inima 'mpreună
„Să bată lângă ale lor;
„Să fim NĂDEJDEA LOR CEA BUNĂ,
„Să'i mângâem în orice dor!

„Iar când a soartei vergi haine
„Pe careva din ei va bate, —
„Să ştie că la noi se vine
„Cum vine FRATELE *la FRATE!...*

Cu asemenea gânduri au pornit la muncă întemeetorii Ateneului Popular Dr. C. Anghelescu.

Activitatea desfăşurată

Trei ani de neîntreruptă şi rodnică activitate, în care timp s'a ţinut un număr însemnat de înălţătoare şezători artistice culturale, la cari între alţii au conferenţiat următoarele distinse personalităţi ale neamului:

D-nul Ministru Dr. C. Angelescu; Prof. Dr. Gerota; Prof. Dr. Jianu; Profesorii Universitari: Marin Ştefănescu; Dragu; Mihail Berceanu, I. Ţiţeica, Popescu Mălăeşti, Iuliu Valaori; D-l Stelian Popescu, Ministrul Justiţiei şi Directorul Ziarului „Universul"; Generali: Petala, I. Manolescu, C. Găvănescu, Gh. Jitianu; D-na Alexandrina Cantacuzino; Dr. Costinescu; Ziariştii: Mihail Mora, Mihail Negru, B. Cecropide, Leontin Iliescu, V. Bilciurescu; Dr. Nicolaescu; Dr. Alexandrescu; Ştefan Pop; Teodor Speranţia; Domnişoara Odobescu; Temistocle Alexandrescu; Preotul Gh. Creţu; Şerban Popa; Maior M. C. Botez; V. Haneş; Niculescu-Ritz şi Colonel Dem. Rădulescu, toţi tratând chestiuni de cea mai mare importanţă pentru consolidarea neamului şi ridicarea lui în rândul popoarelor occidentale, ca civilizaţie.

www.dacoromanica.ro

Cu un fast deosebit şi într'o atmosferă de profundă duioşie s'a desfăşurat „sărbătoarea mamelor", — cult ce se practică numai în America şi împământenit pentru întâia oară la noi de conducătorii acestui ateneu, dându-i-se aceleaşi proporţii ce se dau zilei Eroilor.

Ca şi de ziua Eroilor, Ateneul a pornit de dimineaţă cu o impresionată procesiune şi cu muzica militară în frunte la Cimitirul Reînvierea, unde s'au proslăvit mamele eroine ale neamului intrate în veşnicie, cât şi cele în viaţă cari au dat şi dau acestui neam energiile şi valorile ce-l ridică în rândul popoarelor de rassă, menite să sporească civilizaţia lumii.

După amiază, acelaş cult a atras în sala Ateneului o mulţime enormă care a ascultat cu ochii umezi de lacrimi pe cuvântători, ceeace a dovedit că sfântul sentiment ce datorăm mamelor, trăeşte viu în sufletul poporului, care s'a bucurat adânc pentru că i s'a dat prilejul unei asemenea duioase manifestări.

Rolul educativ al acestei serbări este, cred, învederat şi nu mai am nevoe să stărui asupra lui.

Programul artistic al tuturor şezătorilor a strălucit totdeauna prin concursul dat de adevărate valori artistice şi literare, prilejuind oborenilor momente de rară înălţare sufletească.

Citâm din aceste valori: D-na Elena Drăgulinescu-Stinghie, soprană lejeră dela Opera Română; D-na Şeinescu, D-na M. Dumitrescu, D-na Natalia Colonel Zăvoianu; Doamna Pessione, harfistă a Operei Române; D-ra Dida Elefterescu; Violonistul Profesor C. Enacovici; Profesorul contra-basist faimos Ioseph Prunner; Pianistul Fr. Paulman Vero; Mandy Stelian dela Opera Română Violonistul M. Ciolac; Titi Columbeanu şi alţii.

www.dacoromanica.ro

Corurile: Cântarea României, sub conducerea Maestrului Marcel Botez şi cel al Bisericii Silvestru sub conducerea d-lui G. Şeinescu şi corul Conservatorului de muzică sub conducerea Maestrului Ştefan Popescu, deasemenea au dat impresionante concerte, fermecând sufletul auditorilor

Cinematograful Ateneului

O altă latură a activităţei acestei instituţii este Cinematograful.

Este locul să menţionez aci că Ateneul nostru a fost dela început înzestrat cu un foarte bun aparat cinematografic dat de către d-nul Ministru Dr. C. Angelescu. De 3 ani acest cinematograf funcţionează sub priceputa conducere a d-lui Maior Mihail C. Botez, care printr'o desăvârşită putere de înţelegere a sufletului masselor populare, a dat cetăţenilor oboreni prilejul să asiste la rularea celor mai instructive, mai morale şi mai frumoase filme din câte trec prin Capitală.

Datorită muncii neobosită a d-lui Maior Botez bilanţul cultural al Ateneului prin cinematograf, înregistrează cel mai frumos câştig moral ce se putea obţine pe această cale, iar distinsul ofiţer care a renunţat mereu la plăcerile unor petreceri în sânul familiei sale sau aiurea, în toate sărbătorile, spre a putea supraveghia cât mai de aproape funcţionarea cinematografului, se poate mândri cu ceia-ce munca sa a realizat, spre mulţumirea cetăţenilor.

www.dacoromanica.ro

Biblioteca

Gustul de cetit nu e încă destul de desvoltat la noi. O educaţie în sensul acesta e necesară. Un mijloc pentru deşteptarea gustului de cetit e biblioteca cu cărţi uşoare, pe înţelesul tuturora.

Ateneul popular „Dr. C. Angelescu" şi-a îndreptat activitatea şi în această direcţie. Bibloteca este întemeiată. Oameni de bine vin să sprijine această instituţie de mult folos pentru luminarea poporului.

D-na Lucia G. Berceanu

Doamna *Lucia G. Berceanu*, o româncă demnă de respectul tuturora, este prima ajutătoare a bibliotecei acestui Ateneu, donând suma de 10.000 lei pentru procurarea cărţilor.

www.dacoromanica.ro

Iar onor. Casa Şcoalelor, prin vrednicul ei administrator d-l *Alesseanu*, a înzestrat biblioteca cu câteva sute de volume din cele mai alese.

Astfel, biblioteca Ateneului, cu peste 1000 de volume, stă la dispoziţia doritorilor de cetit şi sperăm că va da roadele cele mai bune.

Tipografia

Odată cu inaugurarea Ateneului, nu departe de sediul lui, s'a înfiinţat, la Bariera Moşilor, Tipografia „*Vulturul*", proprietatea d-lor *I. Călin* şi *Const. Ştefănescu.*

Această tipografie s'a desvoltat paralel cu progresul cultural al cartierului.

Cunoscători al rolului pe care *tiparul* l'a avut şi'l va avea totdeauna, în răspândirea *luminii* asupra masselor, proprietarii acestei tipografii d-nii *I. Călin* şi *Const. Ştefănescu,* cu înţelegerea conducătorilor Ateneului *„Dr. C. Angelescu"*, au înfiinţat, la sediul *Ateneului,* un curs pregătitor de *tipografie;* pentru elevii şcoalei, cari, de bună voe, vor să îmbrăţişeze această meserie. In acest scop, numiţii patroni tipografi, *au dăruit Ateneului* două casete înzestrate cu litera necesară, în valoare de circa 10.000 lei, oferindu-se în acelaş timp, să predea elevilor, în mod cu totul gratuit, cursul pregătitor respectiv.

Din punct de vedere instructiv, oricine poate înţelege folosul preţios al unor astfel de îndeletniciri a micilor şcolari, iar gestul d-lor Călin şi Ştefănescu este mai presus de orice laudă, întrucât el îmbrăţişează o activitate nouă în ţară la noi.

www.dacoromanica.ro

Activitatea Economică

Contribuţiuni la înflorirea Cartierului

In conformitate cu prevederile Statutului, de a se ajuta la ridicarea economică a Cartierului, Ateneul a intrat în legături de strânsă prietenie cu Soc. Horticolă, din România, reprezentată prin Preşedintele său d-l Charles Faraudo, care a bi-

D-l Charles Faraudo
Preşedintele Societăţei Horticole din România

nevoit să colaboreze la opera de înfrumuseţare şi îmbogăţire a gospodăriilor cetăţenilor oboreni.

In acest scop Soc. Horticolă, prin specialiştii săi d-nii: Knechter şi Zenobie Bucur, a ţinut cursuri practice cu cetăţenii cartierului, de modul cum se îngrijesc şi cum se altoesc pomii

www.dacoromanica.ro

fructiferi, împărţind în acelaş timp, în mod cu totul gratuit, un mare număr de pueţi de pomi şi răsaduri de felurite flori, pentru a fi plantate în grădini.

Trecute într'un registru special, gospodăriile cetăţenilor cari au primit pomi şi răsaduri de flori, au fost cercetate fiecare în parte de către delegaţii ateneului şi ai Soc. Horticole, spre a se vedea cum au înţeles cetăţenii să utilizeze aceste daruri pentru casele lor.

După cercetare, acele gospodării au fost clasificate în ordine şi în raport cu meritele dovedite de fiecare, urmând a fi premiate, după merit.

Conservatorul de Muzică

Ţinând seamă de faptul că muzica înobilează sufletul omenesc şi că un popor nu se poate socoti cu adevărat civilizat, dacă nu progresează şi pe tărâmul muzical, iar pe de altă parte, avându-se în vedere că în masele poporului se găsecc tineri de ambele sexe înzestraţi cu preţioase aptitudini muzicale, dar pe cari ei nu le pot cultiva, din cauza lipsei de mijloace materiale, — conducătorii Ateneului au hotărât să înfiinţeze şi un Conservator Popular de Muzică, unde elementele mai sus menţionate să poată învăţa, după metode ştiinţifice, arta cântului, fie vocal, fie instrumental, plătind o taxă minimă care n'ar reprezenta decât strict cheltuelile de întreţinerea şi funcţionarea Conservatorului.

In acest scop, s'a alcătuit cuvenitul Regulament, după normele căruia să funcţioneze conservatorul.

Conducerea acestui conservator o va avea distinsul Profesor de Piano Fr. Paulman-Vero, care

www.dacoromanica.ro

dispune de vaste cunoştinţe în domeniul muzicei universale, având o îndelungată practică pedagogică muzicală, exercitată în cele mai reputate Licee din ţară. D-sa, ajutat de corpul profesoral al conservatorului, care se compune din cele mai valoroase elemente didactice româneşti, va putea preda astfel, după toate regulile ştiinţifice, cursuri

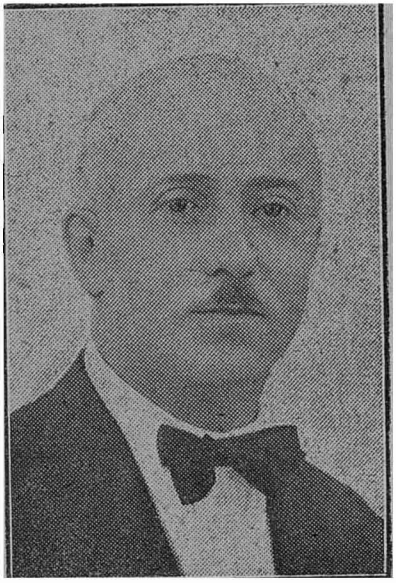

D-l F. Paulman-Vero
Directorul Conservatorului Popular de Muzică „Dr. C. Angelescu"

de muzică vocală şi instrumentală, pentru a pune în valoare pe acei tineri cu vădite aptitudini în acest domeniu, desvoltând în acelaşi timp gustul muzicei în straturile de jos ale poporului.

Acest conservator se deschide, cu autorizaţia Ministerului Artelor, căruia i-s'a înaintat un exemplar al Regulamentului după care urmează

www.dacoromanica.ro

să funcţioneze şi va preda următoarele cursuri: Piano, vioară, canto, violoncel, harpă şi chor.

In acelaş timp, se va preda şi un curs de *teorie* şi *solfegii*.

La fiecare fine de an vor avea loc producţiuni similare cu cele ale Conservatorului de Muzică al Statului, iar absolvenţii vor căpăta Diplome în regulă, recunoscute de Ministerul Artelor.

In fiecare an, Ateneul va acorda o bursă şi va trimite în străinătate pe cel mai talentat elev al Conservatorului său de Muzică, după recomandarea Directorului, pentru a'şi desăvârşi studiile muzicale.

Cu chipul acesta, conducătorii ateneului şi ai conservatorului sunt siguri că vor contribui şi pe tărâmul muzicii, la ridicarea culturală a poporului, — ceiace va revărsa o picătură de fericire asupra sufletului cetăţenilor oboreni, — ştiuţ fiind că: unde este *cântec*, este şi Dumnezeu şi unde este Dumnezeu, e fericire!

ATELIERELE ATENEULUI

Cismăria

Incă din primul an, ateneul a înfiinţat şi un atelier de cismărie, sub conducerea maistrului Gafton.

Acest atelier este înzestrat cu toate sculele necesare meseriei şi funcţionează în chip admirabil.

Elevii din şcoală, cari doresc a învăţa această meserie, în orele libere fac ucenicie în toată regula, asimilând, pe zi ce trece, tot mai multe din cunoştinţele meşteşugului, — urmând ca, la timp, să li-se dea cuvenita diplomă de „calfe".

www.dacoromanica.ro

In acest atelier se lucrează încălţăminte nouă cum şi reparaţiuni, pentru elevii şcoalei, pe preţul de cost al materialelor, munca neintrând în socoteală, de oarece maistrul care conduce acest atelier este salariat de Stat.

Cu chipul acesta se realizează, pe de o parte economie elevilor şcoalei, în ce priveşte încălţămintea, iar pe de alta, elevii cari doresc a îmbrăţişa meseria de cismărie, când sfârşesc cursul primar, se pomenesc aproape buni lucrători în această specialitate.

Pentru roadele ce dă acest atelier, toată recunoştinţa revine *D-lui Şerban Popa*, muncitor neobosit şi *D-lui Mihail Berceanu* care, înţelegând importanţa acestei activităţi extra-şcolare, a sprijinit, de la început iniţiativa Ateneului şi a prevăzut în bugetul Primăriei fondul necesar pentru susţinerea Atelierului, înzestrându-l în acelaşi timp cu sculele necesare.

Croitoria

Luând pildă dela *d l Mihail Berceanu*, un alt român vrednic de laudă, D-l Ing. Condeescu, Consilier al Primăriei Capitalei, asistând la înălţătoarele şezători ale Ateneului şi entusiasmându-se de ceiace a văzut la aceste şezători, a dăruit Ateneului o maşină de cusut marca „Singher", nouă, spre a servi atelierului de croitorie, ce Ateneul şi-a propus a înfiinţa.

Această maşină se găseşte azi în posesia Ateneului şi chiar în cursul anului acesta va lua fiinţă şi Atelierul de Croitorie, care va funcţiona în aceleaşi condiţiuni ca acel al Cismăriei, cu nădejdea că va da aceleaşi roade minunate, spre binele poporului.

www.dacoromanica.ro

Rolul Presei în Activitatea Ateneelor Populare

Una din pârghiile puternice cari au susţinut şi susţin Ateneele Populare, este Presa.

Cel dintâi ziar care a înţeles rostul şi importanţa acestor instituţii culturale şi a pus la dispoziţia mişcărei lor, coloane întregi, publicând dări de seamă asupra şezătorilor, a fost marele ziar „Universul" care n'a cruţat nici un sacrificiu când a fost vorba de acele interese ale neamului ce trebuiau sprijinite de oricare bun român.

Marele patriot şi om de inimă, Domnul *Stelian Popescu*, Directorul Ziarului „Universul" şi actual Ministru al Justiţiei, nu s'a mulţumit însă numai să pună la dispoziţia Ateneelor Populare coloanele ziarului său, ci, într'o bună zi a strâns roată pe redactorii de frunte ai Universului şi după ce le-a arătat în chip entusiast zările învâlvorate de măreţul răsărit al mişcării culturale, i-a îndemnat să vină în mijlocul poporului, la Ateneele Populare, să-i împărtăşească darurile minunate ce sălăşluesc în mintea şi sufletul lor.

Şi atunci, contrar acţiunii pe care o săvârşesc albinele, aducând de pretutindeni mierea în stupi, albinele Universului au pornit dela stup să ducă mierea pretutindeni unde este nevoe, — mierea minţii şi a sufletului — şi astfel ziariştii cari fac cinste presei româneşti: R. Seişanu, Mihail Mora, Mihail Negru, B. Cecropide, V. Bilciurescu Leontin Iliescu, I. Ş. Cernăţeanu şi Comandorul Negulescu (Moş Delamare) au început să colinde Ateneele dela o periferie la alta, înălţând sufletul şi îmbogăţind mintea poporului cu no-

www.dacoromanica.ro

bleţa simţirilor şi noianul de cunoştinţe de cari ei dispun.

Dela ziarul „Universul" au luat exemplu toate celelalte ziare ale Capitalei şi au acordat mişcării Ateneelor Populare concursul dat de ziarul „Universul", anunţând şi comentând şezătorile, contribuind prin aceasta la ridicarea morală a poporului.

Intreg meritul pentru sprijinul ce presa a dat şi va da acestor aşezăminte culturale, revine D-lui *Stelian Popescu*, Directorul „Universului" şi Ministrul Justiţiei de azi, care prin pilda sa a stimulat toată presa românească la susţinerea acestei activităţi culturale, după urma căreia neamul nostru va eşi înălţat.

O menţiune specială se cuvine unui alt apostol purtător al faclei luminătoare pentru popor şi entuziast sprijinitor al Ateneelor populare, D-lui *Mihail Berceanu*.

Acest om, — mic de statură dar uriaş prin puterea lui sufletească — a fost dintru început în această mişcare şi, uzând de mijloacele de cari dispunea atât ca om cât şi ca Prim-Ajutor de Primar al Capitalei, a prevăzut în bugetul Primăriei Capitalei un fond destul de însemnat pentru Asistenţa Culturală, a ajutat băneşte multe din aceste aşezăminte pe cari le-a înzestrat cu mobilierul necesar: scaune, cortină, scenă, etc. iar pe unele chiar şi cu piane sau orgi (harmonium).

Se poate spune astfel cu drept cuvânt că Domnul *Mihail Berceanu*, este un preţios sprijinitor al acestor altare de lumină.

Cinste şi recunoştinţă D-sale, din partea poporului.

www.dacoromanica.ro

Sprijinitorii Ateneului

Este dela sine înțeles că fără sprijinul ce s'a dat Ateneului de către atâți oameni de bine, dornici să vadă cu un ceas mai de vreme neamul nostru înălțat, instituția de care ne ocupăm ar fi întâmpinat mari greutăți în mersul ei înainte și nu ar fi putut să culeagă roade atât de strălucitoare într'un interval de timp așa de scurt.

Ne facem dar o adevărată datorie să aducem aci prinosul nostru de recunoștință:

D-lui Ministru *Dr. C. Angelescu*
„ Ministru *Stelian Popescu*
„ *Mihail Berceanu*
D-nei *Alexandrina Cantacuzino*
„ *Lucia G. Berceanu*
D-lui Primar *Grozdea*
„ General *Petala*
„ Colonel *Constandache*
„ „ *Cepleanu*
„ *Charles Faraudo*, Președintele Soc. Horticole din România.
„ *I. C. Teodorescu*, Profesor la Șc. Sup. de Agricultură Herăstrău.
„ *Furnică*, Directorul Fabricei Assan
„ *L. Schärer*, Comerciant.

cari sprijinesc cu tot dragul și tot entuziasmul opera mișcării culturale, pentru luminarea poporului.

www.dacoromanica.ro

Nu putem încheia această lucrare, fără să atragem luarea aminte că toți cei cari se simt cu adevărat români, datori sunt să contribue în măsura puterilor lor la activitatea desfășurată de Ateneele Populare și în genere de toate Societățile Culturale cari urmăresc același scop, căci după cum în războiul pentru întregirea Neamului toate energiile din toate ramurile de activitate s'au contopit si au alcătuit acea forță uriașă care ne-a dus la isbândirea visului de secole al Românismului, — tot astfel azi, unindu-ne cu toții la munca ce trebue să desfășurăm pentru propășirea Culturii Naționale, predicând pretutindeni Evanghelia *Muncii*, a *Binelui* și a *Frumosului*,— vom putea face ca neamul românesc să devină, într'un viitor foarte apropiat, blocul de granit pe care să nu-l mai poată clinti din hotarele lui nici o putere din lume.

* * *

Scriitorul acestor rânduri îți adresează ție, ȘERBAN POPA, **Cel din urmă cuvânt :**

Dumnezeu te-a creat și te-a sortit ca, oriunde te vei găsi, să n'ai astâmpăr și, în sufletul celor mulți, pe cari știi să ți'i aduni în preajmă, să cauți a turna darurile sufletului tău ales!

Numai așa se explică faptul că tu, de te-ai aflat în Țăndărei-Ialomița, de te-ai aflat în Călărași, de te-ai aflat în București, una ai știut să faci: să înalți sufletele celor din jurul tău și prin aceasta să'ți înalți neamul!

Facă cerul să avem cât mai mulți *apostoli* ca tine!

www.dacoromanica.ro

PĂRERI

asupra

Ateneului Popular „Dr. C. ANGELESCU“ şi a mişcării culturale în genere

Iată ce scriu în această privinţă câţiva dintre fruntaşii mişcării culturale :

Principesa Alexandrina Gr. Cantacuzino

Preşedinta Consiliului Naţional al femeilor române.
Preşedinta Societăţei Ortodoxe Naţionale a femeilor române.
Preşedinta Uniunei intelectuale române, etc.

Ateneele Populare sunt razele de reculegere a sufletului românesc; ele sunt menite a da directive masselor populare şi a da naştere unei ideologii noui, având ca scop îmbinarea culturii cu credinţa dătă-

www.dacoromanica.ro

toare de viaţă, popularizarea metodelor ştiinţifice, a esteticei, a artei, desvoltarea spiritului de analiză, de auto-critică şi mai ales încordarea spre muncă şi spre înfăptuirea năzuinţelor înalte, menite a da aripi sufletului şi a-l descătuşa de materialism care duce la nimicire.

Iată scopul realizat în parte la Ateneul Popular „Dr. C. Angelescu", cel dintâiu ateneu popular ce s'a înfiinţat în Capitală în anul 1924, sub inimoasa conducere a unui adevărat dascăl, D-l Şerban Popa, care a înţeles tot ce cuprind cuvintele: iubire, solidaritate şi care cu hotărîre şi înţelepciune le-a pus *în practică* la acest ateneu dându-*i numele* aceluia, care a luptat mai mult în ultmii *ani* pentru şcoala românească, şi acest nume ce stă în fruntea ateneului este un simbol şi o nădejde spre mai bine.

ALEXANDRINA Gr. CANTACUZINO

* * *

www.dacoromanica.ro

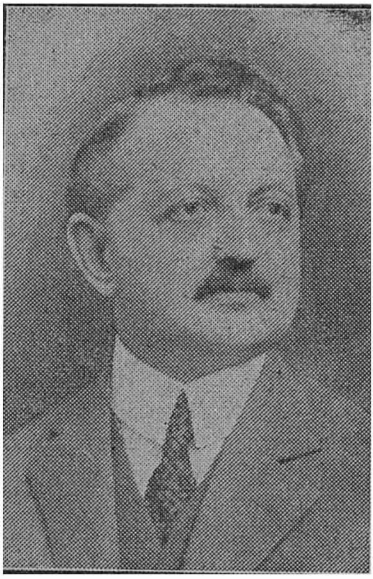

D-l George G. Antonescu
Profesor Universitar

PROPAGANDA CULTURALĂ

Am examinat de curând dificultatea de a soluţiona problema culturalizării satelor, care stă mai ales în *pregătirea agenţilor culturali capabili să o realizeze.* La oraş această dificultate, fără a dispare cu totul, se diminuiază considerabil, dat fiind numărul şi varietatea factorilor culturali de care dispunem. Aci dificultatea problemei constă mai mult în *organizarea raţională a propagandei,* astfel în cât ea să fie în acelaş timp atractivă şi instructivă, adică să reuşească a întruni un număr mare de auditori convinşi şi constanţi, nu însă numai pentru a-i distra cu producţii care satisfac mai ales cerinţele simţurilor şi ale imaginaţiei, ci în special pentru a realiza un scop cultural şi naţional, bine precizat.

Insistăm asupra acestei laturi pozitive a activităţii de culturalizare, fără a nesocoti, bine înţeles, şi latura negativă — mai puţin importantă, dar asupra căreia,

www.dacoromanica.ro

avem impresia, că s'a insistat cu deosebire — adică, tendinţa de a sustrage pe individ dela preocupări dăunătoare sufleteşte şi trupeşte, prin mijlocul unor producţii mai mult sau mai puţin artistice, literare şi ştiinţifice, care, dacă nu reprezintă o contribuţie reală la opera de culturalizare, sunt utile în sensul negativ pe care l-am indicat.

Cam acesta este rezultatul la care au putut ajunge până acum diversele instituţii puse în serviciul ofensivei culturale, în special *ateneele populare.* Menirea lor este însă în primul rând de a realiza un scop pozitiv de ordin cultural şi naţional. La acest rezultat pozitiv nu s'a putut ajunge până acum, din cauza lipsei de organizare şi inclarităţii scopului urmărit.

Câtă vreme nu vom şti precis ce vrem, când zicem ofensivă culturală şi care este programul unitar şi bine articulat care să ne ducă la scop, nu vom putea eşi din haos, iar energia şi timpul cheltuit cu asemenea străduinţi culturale, vor continua să fie în evidentă disproporţie cu rezultatele obţinute.

Credem că organizarea trebue făcută în ordinea următoare: întâi precizarea scopului, apoi fixarea programului de activitate şi în urmă alegerea persoanelor chemate să-l realizeze. Aşa dar nu scopul şi programele după persoane, cum se procedează astăzi, ci persoanele după program şi programul după scop.

In ce priveşte scopul, avem convingerea că nu este greu de precizat, dacă ţinem seamă de interesele actuale ale neamului nostru.

Credem că ţelul ofensivei culturale în momentul acesta nu poate fi altul decât cunoaşterea temeinică a României Noui din toate punctele de vedere: Istorico-politic, geografic, etnografic, economic, literar, artistic, scolar, administrativ, al apărării naţionale, religios, etc., şi în legătură strânsă cu aceste cunoştinţi, trezirea, mai ales cu ajutorul literaturii şi al artei, a sentimentelor de bun român.

Mult mai dificilă va fi pe deoparte fixarea în detaliu a programului de conferinţi, lecturi, producţii artistice şi proecţii cinematografice puse în serviciul scopului menţionat; pe dealtă parte determinarea mijloacelor de realizarea programului, pe care le putem ţine la dispoziţia celor chemaţi să-l înfăptuiască.

www.dacoromanica.ro

Astfel, spre ex. trebue să dăm material bibliografic la subiectele ce vor fi desvoltate în conferinţi, să dispunem de filmele care vor ilustra sau complecta conferinţele, să alcătuim liste de scrierele literare adequate scopurilor, etc.

In ce priveşte factorii de execuţie ai programului, situaţia la oraşe este, mai favorabilă.

In orice oraş de provincie, — astăzi, chiar în multe orăşele mici — vom găsi: un gimnaziu sau liceu, adeseori o şcoală normală, totdeauna o biserică şi o şcoală primară, apoi tribunal sau judecătorie, spital, etc., şi în toate aceste instituţii găsim funcţionând oameni de cultură: preoţi, profesori, institutori, judecători, advocaţi, medici, etc. Toţi aceşti reprezentanţi ai culturii în centrele urbane vor putea fi agenţii propagandei culturale. Dacă până acum oamenii de cultură nu au făcut destule sacrifici pentru răspândirea luminii în massele populare, aceasta se datoreşte în primul rând faptului că şi atunci când au fost solicitaţi a-şi da concursul lor, nu li s'a precizat scopul, nu li s'au oferit mijloace şi nu li s'au dat orientările necesare.

Pentru aceste motive, propunem ca organul central însărcinat cu înfăptuirea propagandei culturale, după ce-şi va fi lămurit bine scopul, programul şi mijloacele acţiunii pe care o întreprinde, să organizeze centre culturale provinciale, să iniţieze pe conducătorii acestor centre asupra rostului propagandei, să-i orienteze asupra căilor ce trebuesc urmate şi să dea mijloacele necesare pentru ca aceştia în spiritul organizaţiei centrale, să-şi orânduiască şi îndrumeze activitatea culturală în centrul provincial pe care-l conduc. Şi atunci, când eforturile vor fi coordonate pentru o acţiune comună, bine armonizată, când prin urmare toţi din toate părţile vor lupta cu deplină convingere pentru acelaş ideal, cu acelaş program, vom putea spera ca propaganda culturală să ducă la o armonizare a sufletelor din diversele provincii ale României-Mari.

www.dacoromanica.ro

MENIREA ATENEELOR POPULARE

— Ateneul „Doctor C. Angelescu" —

In trecutul nostru au existat mulţi bărbaţi care prin învăţătura lor, sădită pe o adâncă înţelepciune, prin cunoştinţele ce le aveau despre limbi străine şi despre rosturile din ţări cu civilizaţie înaintată, merită să exclamăm ca şi cronicarul Neculcea despre mitropolitul Dosoftei: «Se nasc şi în Moldova oameni!» Da, negreşit, şi în ţările noastre «s'au născut oameni», şi totuşi nu se poate vorbi până în

D-l Ch. Drouhet
Profesor Universitar

deceniile din urmă de o cultură română. O prăpastie despărţia pe aceşti mari cărturari crescuţi la şcolile din Polonia, din Italia sau din Fanar, de restul poporului care, în imensa lui majoritate, nu ştia nici să scrie, nici să citească.

In veacul trecut ştiinţa de carte a făcut fără îndoială progrese imense la noi, dar adevărata cultură

www.dacoromanica.ro

n'a înaintat decât cu paşi şovăitori. Şi dacă privim la starea de lucruri de astăzi, meseriaşul care posedă câteva cunoştinţi technice, negustorul preocupat numai de desfacerea cât mai avantajoasă a articolelor din prăvălia lui, ţăranul care în mijlocul frumuseţilor firei se gândeşte numai la rentabilitatea ogorului său, ştiu să citească, să scrie şi să socotească, (mai ales să socotească), dar cât de strâmt li-e orizontul; ce uscăţime a facultăţilor lor sufleteşti, de a gusta Frumosul şi de a preţui Adevărul fără foloase practice şi imediate; ce dezinteresare faţă de problemele cele mai vitale ale neamului...

Pentru a înlătura aceste grave scăderi ale educaţiei masselor mari ale poporului nostru, Spiru Haret, marele ministru al culturii noastre, a dat un imbold activităţii extra şcolare a învăţătorimii noastre şi vrednicul său urmaş, ministrul actual al Şcoalelor, d. *Dr. C. Angelescu* a înţeles că nu e destul să se creeze mii de focare care să aprindă primele lumini în spiritul masselor, dar pentru trezirea la viaţă culturală a acestora, mai e nevoe de acţiunea constantă a unor instituţii care să desvolte simţul Frumosului, iubirea ştiinţei, interesul pentru rezultatele la care a ajuns, şi aplecarea pentru discutarea ideilor ce tălmăcesc rostul instituţiilor politice şi sociale, ca şi a menirei noastre în lume. La această chemare şi în vederea satisfacerei acestor nevoi de ordin cultural au răspuns Ateneele populare.

Printre nenumăratele Atenee de a căror activitate toţi oamenii de bine din ţară iau cunoştinţă cu o deosebită mulţumire, din dările de seamă ale ziarelor, Ateneul popular „Dr. C. Angelescu", sub priceputa şi inimoasa conducere a d-lui *Şerban Popa*, merită o atenţie particulară. Imi amintesc cu o deosebită plăcere de ceasurile de înălţare sufletească pe care mi le-a procurat asistarea la unele din şedinţele acestui cerc cultural. Conferinţe care instruind pe auditor le aduceau în acelaş timp îndemnuri la nobile acţiuni şi la simţiri generoase; proecţiuni cinematografice, care, lipsite de vulgaritatea atâtor înscenări ale filmelor dela periferie şi chiar dela centru, oferiau spiritului lor alimente substanţiale; recitări de versuri şi execuţiuni de compuneri muzicale care

www.dacoromanica.ro

transportându-i în regiunile senine ale artei îi făceau să întrezărească un ideal superior meschinelor interese de toate zilele şi banalităţii vieţii curente, tot programul acestor serbări culturale mi-a lăsat impresia unui ansamblu bine studiat, a unei fâşii de mijloace judicios chibzuite pentru realizarea scopului urmărit.

Nu mă mir aşa dar că atâtea grupări culturale în formaţie, că atâtea cercuri care-şi propun atingerea aceluiaş ţel, se îndreaptă, din ţinuturile nou alipite sau din vechiul regat, către d. *Şerban Popa*, cerându-i îndrumări şi sfaturi pentru activitatea ce vor s'o desfăşure.

Ar fi de dorit ca într'un mod şi mai eficace experienţa, zelul şi priceperea d-sale să le servească de călăuză.

CH. DROUHET

Profesor la Universitatea din Bucureşti

UN MINISTER AL CULTURII

Considerând organizarea culturii române ca un mijloc de politică naţională pentru a cuceri cât mai repede sufleteşte, sigur şi fără silnicie, elementele streine cu vechi tradiţii culturale, ce sunt înglobate în România-Mare, şi pentru a ridica la înălţimea culturală cuvenită ţărănimea română, căreia prin noua Constituţiune i s'a trecut de drept întreaga putere politică dându-i-se pentru veacurile ce vin rolul de păstrător conştient al neamului românesc — această organizare apare ca cea mai mare problemă de rezolvat în vremile noastre. O asemenea organizare, care are nevoe mai înainte de toate de mari mijloace băneşti şi deci de un budget care să nu fie stânjenit de necesităţile multiple şi proprii ale Ministerului Instrucţiunii, cere neapărat creiarea unui nou minister, Ministerul Culturii, cu atât mai mult cu cât principiile de care trebue să se conducă un asemenea minister sunt de altă natură decât acelea ale Ministerului Instrucţiunii. Acest din urmă Minister ar rămâne şi mai departe ceeace în esenţă a fost până acum: un organ de conducere strictă, disciplinată, biuro-

www.dacoromanica.ro

cratică, oficială, al perioadei de *pregătire,* ca instrucție și educație a tineretului, până la dobândirea titlurilor necesare cerute pentru a putea intra în diferite servicii ale Statului; să se ocupe cu conducerea și sistematizarea întregei activități culturale, adică cu supravegherea *perfecționării* elementelor ce, prin activitate *liberă,* vor ajunge să producă valori culturale, precum și cu înlesnirea mijloacelor, prin care, pe deoparte aceste elemente, odată perfecționate, vor fi încurajate în perioada *producerii* de valori culturale,

D-l Mihail Dragomirescu
Profesor Universitar

ar pe de alta, aceste valori culturale — în știință, în artă, în practică și morală, — vor fi alese, *răspândite,* utilizate pentru a ridica nivelul cultural al tuturor straturilor societății. Iar această acțiune cere o maleabilitate specială, care mai întâi, să nu stânjenească producția valorilor culturale, care are nevoe de o libertate de inițiativă a producătorilor, pe care

www.dacoromanica.ro

un Minister al Instrucţiunii n'o poate cunoaşte, iar al doilea, să dea posibilitatea unei cât mai întinse conlucrări cu elemente sociale, care să n'aibă pecetea oficialităţii.

Un Minister al Culturii, în această concepţiune, cu privire la scopuri şi la mijloace, are mai întâi nevoe de o *Direcţiune administrativă*, care va avea să se ocupe cu organizarea şi conducerea pe tot întinsul ţării, — la oraşe ca şi la sate, fie în legătură cu Şcoala şi Biserica, fie independent de ele — a unor *societăţi culturale*, în care ar intra toate persoanele ce au, într'o direcţie sau alta, o cât de mică valoare socială şi culturală şi care, *în mic*, ar reprezenta pentru o anume localitate, complexul de preocupări culturale, pe care îl reprezintă Ministerul Culturii pentru întreaga ţară.

Aceste societăţi culturale trebue organizate după principiul centralizator-descentralizator, cu libertate de iniţiativă locală, cu autonomie materială, dar având o precisă legătură sufletească cu centrul reprezentat de Ministerul Culturii. Ele vor putea avea toate formele posibile în legătură cu o manifestare sau alta a vieţii noastre culturale, şi vor fi supraveghiate în funcţiunea lor culturală de anumite *Direcţiuni* din Minister, care însă nu-şi vor putea exercita puterea de conducere morală *decât cu avizul conform al tuturor reprezentanţilor de căpetenie ai culturii noastre*, organizaţi în *comitete permanente*, după specialităţi.

MIHAIL DRAGOMIRESCU
Profesor Universitar

www.dacoromanica.ro

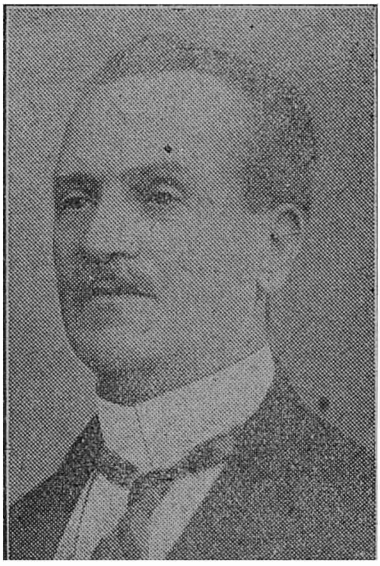

D-l Profesor Dr. D. Gerota

Ştiinţa trebueşte democratizată. Ea nu mai este ca în vechime un apanagiu al unei anumite clase sociale. După cum astăzi bunurile materiale din natură sunt, într'o oarecare măsură ale tuturora, tot astfel şi bunurile spirituale, rezultantă a fenomenelor celor dintâiu, trebue să fie la îndemâna oricui. Numai prin cultură vom putea brăzda şi răscoli adânc păturile sociale de jos, aducând la lumină elemente noi, puternice şi sănătoase.

Atheneele populare au această menire.

Prof. Dr. D. GEROTA

www.dacoromanica.ro

D-l Dimitrie Gusti
Profesor Universitar

In corul de laude ce se aduc, în cele mai deosebite variante ale temei, propagandei culturii, va trebui să răsune continuu, ca un punct sigur de orgă, necesitatea meditaţiei asupra scopului şi metodei acestei grele şi delicate opere.

Ateneul popular «Dr. Angelescu», conştient de nobila sa misiune, are, de sigur, în programul său de acţiune şi această problemă.

Pentru ca, cei ce dau cultura, ca şi cei, ce o primesc, să nu considere activitatea lor ca o simplă chestie de filantropie, va trebui toată lumea să fie pătrunsă de acest adevăr simplu, anume că orice activitate culturală trebue să întrunească trei însuşiri: intensitate, concentrare şi individualizare.

Intensitate, adică bunurile culturale să nu fie împărtăşite publicului numai în partea lor uşoară, comodă şi superficială, ci chiar în miezul lor.

Concentrare, adică adevărurile grave ştiinţifice, produsele încântătoare ale fanteziei şi ritmul senin al

www.dacoromanica.ro

sunetelor să fie comunicate sub forma unui *tot* armonic, şi nu fragmentar, capricios.

In sfârşit, *individualizare,* adică modalitatea cea mai nimerită de găsit pentru a stabili un contact cât mai permanent şi strâns între propagandiştii bunurilor culturale şi cei ce doresc a se înfruptă dîn ele, alcătuind, cu toţii la un loc, profesori şi ucenici în ale culturii, o comunitate de muncă şi aspiraţii.

Roadele sigure şi adevăratul succes al oricărei propagande culturale atârnă, cred, de gradul de înfăptuire a acestor trei principii.

DIMITRIE GUSTI
Profesor Universitar

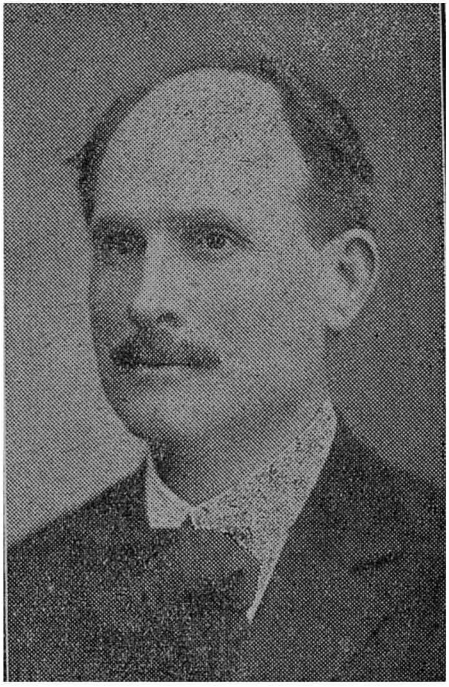

D-l Marin Ştefănescu
Profesor Universitar

Poporul român are admirabile însuşiri de neam a-

www.dacoromanica.ro

les. Dar pentru ca el să-şi desăvârşească înalta sa menire, mai are nevoe de educaţie pe calea stăruinţei. Căci, necăjit cum a fost până acum, el n'a putut încă să meargă nestânjenit pe acest drum. Ci a trebuit să-şi apere necontenit ţara împotriva vrăşmaşilor. Acum el este mai volnic, prin unitatea sa naţională realizată. Şi semnele bune sunt în curs. Un atare semn este Ateneul Popular „Dr. Angelescu". Aici institutorul Şerban Popa este un exemplu de stăruinţă.

MARIN ŞTEFĂNESCU
Profesor Universitar
Preşedintele Asociaţiei „Cultul Patriei"

D-l G. Ţiţeica
Profesor Universitar

Cuvântul «*Ateneu*» vine dela cuvântul grecesc *Atena*, cum se numia în antichitate zeiţa înţelepciunii. Prin urmare *Ateneul popular* e un aşezământ în care se pune în valoare înţelepciunea populară. Rostul Ate-

www.dacoromanica.ro

neelor populare, mai ales în timpul de faţă, este să creeze o atmosferă prielnică înţelepciunii: omul de treabă şi de ispravă să ştie că e respectat, femeia cinstită şi devotată familiei, să se simtă preţuită şi, mai presus de toate, să ne dăm cu toţii seama că faptele noastre, pe orice tărîm ar fi, nu ating numai interesele de toate zilele, ci înrâuresc în bine sau, doamne fereşte, în rău, mersul treburilor generale ale Ţării; pricinuesc uneori chiar pagube mari creditului moral şi material al Statului în afacerile internaţionale.

Privită din acest punct de vedere mai întins, activitatea Ateneelor populare capătă o însemnătate, dar, în acelaş timp, şi o răspundere deosebită. Această răspundere mare trebue s'o aibă în vedere conducătorii Ateneelor populare, ale căror merite, câştigate prin iniţiativa şi stăruinţa lor de a trece peste toate greutăţile, sunt mai presus de orice laudă.

G. ŢIŢEICA
Profesor universitar
Preşedinte cultural al „Caselor Naţionale"

ATENEELE POPULARE şi ORTOPEDIA

Ortopedia este o ştiinţă veche, ea a existat de când există medicina şi este una din cele mai vechi specialităţi ale chirurgiei moderne, căci prima carte de ortopedie a apărut în 1741, în Franţa, când nu exista alte specialităţi chirurgicale sau medicale ca azi.

Ortopedia se ocupa la început cu îndreptarea diformităţilor din naştere sau dobândite la copii, cum sunt *picioarele strâmbe, cocoaşa* şi altele, dar mai târziu şi-a întins domeniul său şi asupra altor diformităţi şi boale de oase şi încheeturi nu numai la copii ci şi la adulţi şi azi formează o specialitate din cele mai interesante şi folositoare omenirei.

Această ştiinţă însă, — care nu se poate practica de cât de specialişti, cari au nu numai ştiinţa dar şi instalaţiile trebuincioase şi un dar înăscut şi care azi face minuni prin rezultatele ce obţine, căci redă omenirei ca oameni întregi mulţi din aceia care ar fi

www.dacoromanica.ro

rămas schilozi, — are *mare legătură* cu instituţiile de popularizare a ştiinţelor moderne şi prin urmare *cu ateneele populare,* cari sunt chemate să aducă mari foloase pe acest teren, mai ales la noi în ţară, prin educaţia maselor dela oraşe în special.

In adevăr, ortopedia este ştiinţa care nu numai că tratează diformităţile corpului omenesc, când ele se produc şi le corectează, cum e de pildă un picior strâmb, dar are o parte mai interesantă şi folositoare

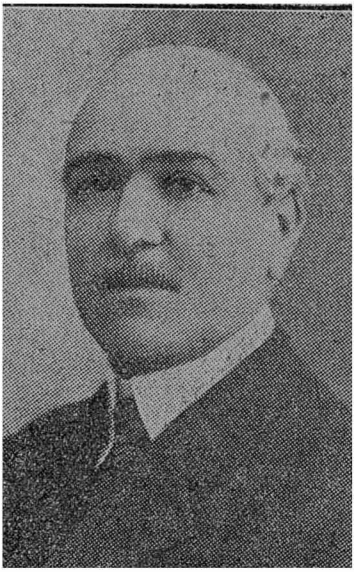

D-l Dr. I. Ghiulamila
Docent universitar de chirurgie ortopedică

căci ea are menirea de *a preveni,* a evita producerea unor asemenea diformităţi.

Andry, tatăl ortopediei, în cartea sa din 1741 i-a dat titlul de «*L'orthopedie ou l'art de prévenir et de corriger dans les enfants les difformités du corps*» şi se adresă părinţilor şi educatorilor etc. Acest caracter preventiv l'a păstrat ortopedia până azi şi de aceea şi-a întins practica sa şi asupra fracturilor oaselor, a luxaţiilor de tot felul şi a unor boale cum

www.dacoromanica.ro

e tuberculoza oaselor etc., căci acestea, dacă nu sunt bine tratate dela început, se termină cu diformităţi grave şi de aceea le tratează ea cu mijloace ortopedice din capul locului şi înlătură aceste diformităţi.

Ortopedia trebue popularizată şi rezultatele ei trebuesc cunoscute de fiecare om, de fie care părinte de familie, educator, medic etc., căci o diformitate descoperită la început se poate trata uşor, iar când se va diforma mai mult scheletul, va fi mai greu.

Eu am văzut adesea ori părinţi venind la mine cu copiii lor la cari li s'a părut că un şold era mai eşit ca altul sau un umăr mai înalt ca celalt, sau pentru o schiopătare abia observată, au venit să se convingă de ceea ce observau ei, căci alţii le spuneau că nu e nimic şi astfel venind la timp au putut scăpa uşor copiii de mari nenorociri ce-i aştepta dacă ar fi lăsat lucrurile aşa.

La noi însă este încă un mare rău căci în asemenea cazuri sau în altele mai grave cum sunt unele boale ale oaselor şi încheeturilor cari încep cu dureri şi umflătură, oamenii din popor zic totdeauna că este *o scrântitură* şi în loc să consulte un medic aleargă la babe cari fac trăsături şi călcături cu piciorul chiar, ceea ce aduce cel mai mare rău şi nenorocire.

Dacă toate fracturile oaselor s'ar îngriji bine, de la început, nu am avea mulţi infirmi.

Ortopedia însă are puterea şi mijloacele de a îndrepta şi răul sau diformităţile ce s'au produs deja prin boală, accidente, neglijenţă sau tratament nepotrivit etc., fie prin operaţii speciale fie cu mijloace ortopedice ca aparate, bandage, etc. şi redă oameni bine conformaţi.

Oasele omului sunt uu material care se poate lucra ca ceara, sau ca un material de tâmplărie, după cum s'a văzut în ultimul timp, prin progresele ce au realizat chirurgii ortopezi.

Aceste progrese le-au realizat ei, siliţi de împrejurările în cari trăesc popoarele azi şi de războiul cel mare, care a lăsat atâţia schilozi. Munca cu mâinile şi maşinile cari sunt aşa de căutate în zilele noastre, ne arată că picioarele şi mâinile au une ori mai mare, valoare ca creerul şi deci ele trebuesc bine îngrijite când funcţiunile lor sunt turburate.

www.dacoromanica.ro

Cine ştie să îngrijească un picior suferind din cauza unei ghete rău făcută, face un mare bine; dar acel care va reuşi să convingă publicul să nu poarte încălţăminte la modă azi, care ruinează picioarele la toţi, va face ó operă sanitară mai mare.

De aceea, dacă ortopedia trebue predată de pe catedrele universitare pentru binele omenirei, ea trebue popularizată în acelaş timp, căci pe această cale, se aduce un bine tot aşa de însemnat.

Această acţiune de popularizare este cu atât mai importantă, cu cât toate diformităţile de cari se ocupă ortopedia le întâlnim mai des la cei nevoiaşi, căci trăesc în mizerie şi sunt expuşi la accidente şi boale grele, şi dacă ei ar şti cum să se îngrijească la timp, ar fi feriţi de a deveni schilozi.

Marii maeştrii ai ortopediei s'au servit de această cale pentru a populariza cunoştinţele ortopedice profilactice pentru binele omenirei.

Regretatul meu Profesor Hoffa din Berlin nu lăsa nici o duminică şi nu scăpa nici o ocazie potrivită, ca să nu ia trenul şi să se ducă în diferite oraşe mici şi îndepărtate ale Germaniei, spre a ţine conferinţe de popularizare a ştiinţei care o profesa de la cea mai înaltă catedră universitară şi prin aceasta făcea un mare bine publicului.

Deci se impune celor cari conduc **ateneele noastre populare**, această instituţie eminentă şi aşa de folositoare, şi este o datorie umanitară şi naţională a celor cari se ocupă cu ortopedia sau medicina infantilă, să facă cât mai cunoscute în public mijloacele şi măsurile simple prin care se pot evita diformităţile nu numai la copii ci şi la adulţi, precum şi mijloacele de vindecare a lor cu rezultatele strălucite ce se obţin azi, căci prin aceasta vor aduce un mare bine ţărei şi poporului nostru.

Dr: I. GHIULAMILA

Docent universitar de chirurgie ortopedică

www.dacoromanica.ro

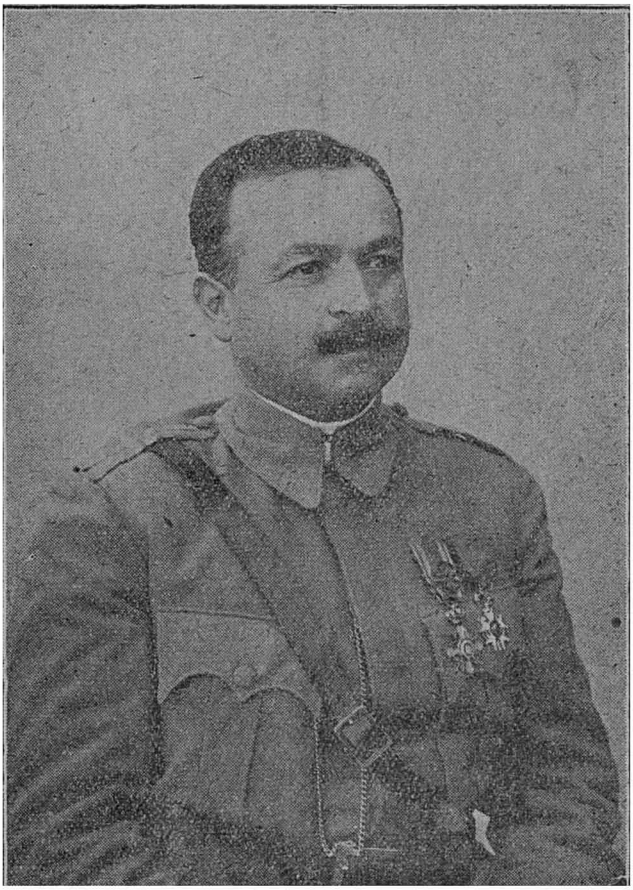

D-l General I. Manolescu

Începutului cultural dela Cărămidarii din sudul Capitalei, i-a urmat imediat alt început în nordul Capitalei, acela al ateneului popular „Dr. C. Angelescu", apoi, încet-încet, s'a încins hora ateneelor populare şi a altor societăţi culturale din capitală şi din ţară.

Bucuraţi-vă, părinţi şi fraţi mai în vârstă ai acestor tinere instituţiuni culturale, pline de entusiasm şi ge-

www.dacoromanica.ro

nerozitate, că pilda voastră — dinaintea şi din timpul războiului, — n'a rămas sămânţă stearpă.

Şi, mai ales, bucură-te, biserică şi şcoală, că în sprijinul operii tale educativă oficială, au venit aceste instituţiuni de iniţiativă particulară, să te ajute, fără ordinul autorităţii, fără amestecul politicei, fără legiuire specială, ci numai din nevoia de a se creia o viaţă socială capabilă să ne perfecţioneze — prin ea şi pentru ea — ca să nască de acl, pentru fiecare, o viaţă cât mai liberă şi mai fericită.

General I. MANOLESCU
Preşedintele „Caselor Naţionale"

D-l Mihail Mora
Senator

Când m'am urcat la tribuna Ateneului popular „Dr. C. Angelescu" şi am văzut valurile poporului, am înţeles că trăim o vreme nouă.

Vremea veche erà atunci când sala Ateneului Ro-

www.dacoromanica.ro

mân erà pe jumătate goală la conferinţa vreunui academician reputat.

Cui se datoreşte această ţâşnire furtunoasă a dorinţei de cultivare?

Cărei împrejurări?

Cred că interesează mai puţin aceasta decât altceva:

Cum vom şti să păstrăm, să desvoltăm fericita pornire a masselor spre ştiinţă, spre literatură, spre frumos, — spre lumină?

Din acest punct de vedere, ateneul popular „Dr. C. Angelescu" a călcat cu piciorul drept.

Rar iniţiativă condusă cu atâta stăruinţă, suflet şi succes.

Odată bine pornit, nu mai avem grije de rest.

El este şi va fi o funcţiune preţioasă în răspândirea culturei în lumea celor hotărîţi să-i facă loc în sufletele lor.

Girez cu amândouă mâinile că în ziua socotelilor, ateneul popular „Dr. C. Angelescu" va impune numai respect, laudă şi recunoştinţă.

MIHAIL MORA

Senator, Redactor al ziarului „Universul"

Lupta pentru întregirea neamului românesc şi făurirea «României-Mari» a fost foarte grea şi s'au jertfit 800.000 suflete şi averi materiale mari. Am îndurat, am pierdut, dar am învins. După aceste lupte crâncene, neamul românesc a fost chemat din nou la o luptă şi mai grea: lupta pentru **lumină** şi **cultură** şi bunii români au înţeles trebuinţa şi scopul acestei lupte nesfârşite.

Prin lumină şi cultură trebuie să ridicăm puterea morală şi materială a neamului românesc întregit la înălţimea cea mai mare pentru a arăta pe această cale nobilă puterea de viaţă a neamului românesc întregit şi rolul sublim ce urmăreşte în progresul general al civilizaţiei omeneşti.

La ura, viclenia şi pornirile hrăpăreţe ale vecinilor

www.dacoromanica.ro

D-l General C. Dragu

noştri, neamul Românesc răspunde cu linişte, prin manifestaţiuni culturale. Intre multe organe de lumină şi cultură stau neclintite şi în mare progres „Ateneele populare", în fruntea cărora se găseşte „Ateneul Doctor Angelescu" din Strada Maşina de Pâine, căruia îi urez din tot sufletul spor la muncă şi progres.

GENERAL C. DRAGU

www.dacoromanica.ro

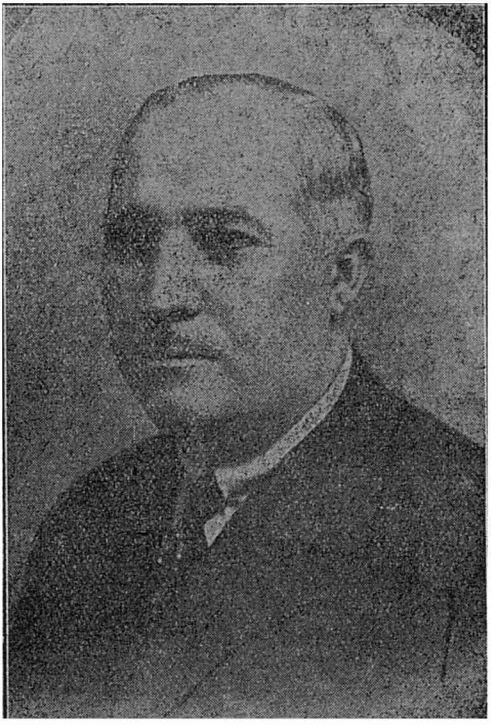

D-l I. Ghiaţă

Cel dintâi Prefect al Judeţului Ilfov, care, înţelegând setea de lumină a poporului dela sate, îşi pune în aplicare proectul ferieit de a înfiinţa la sate Atenee Populare, în localurile lor proprii.

ATENEUL POPULAR «Dr. C. ANGELESCU»

In ciclul de Atenee populare înfiinţate pe lângă şcoalele primare din Bucureşti şi prin care se urmăreşte o serioasă cultură şi educaţie a maselor populare, *Ateneul Popular «Dr. C. Angelescu»*, de pe lângă şcoala primară de băeţi No. 32, de sub conducerea d-lui Şerban Popa, stă printre cele mai alese instituţii de acest fel şi am credinţa că la acest ateneu se vor croi noui directive de muncă pentru mulţi-

www.dacoromanica.ro

mea de Atenee populare ce sunt pe cale de a se înfiinţa în toată ţara.

Zicătoarea «*Omul sfinţeşte locul*» se potriveşte foarte bine în cazul de faţă. A trebuit să vină, ca director al acestei şcoale d-l *Şerban Popa*, care prin muncă priceputǎ şl neobosită, a făcut să dispară în câţiva ani, legenda ce se acreditase că şcoala No. 32 de băeţi este exil pentru institutorii numiţi ori transferaţi aci.

D-l Şerban Popa a interesat aşa de mult pe cei ce se ocupă de progresul cultural al ţării, că drumul la această şcoală, considerat altă dată ca drum de exil, astăzi este bătătorit cu multă plăcere de însuşi neobositul Ministru al Instrucţiunii, d-l Dr. C. Angelescu şi de toţi profesorii de seamă, de curs secundar şi universitar.

Şcoala unde este sediul Ateneului popular Dr. C. Angelescu, primul Ateneu popular din Capitală, e un adevărat templu de cultură, o podoabă a Capitalei şi o mândrie a ţărei întregi.

D-l Wodington, fostul Ministru al şcoalelor din America, Claire Zahlu, profesoară din Elveţia la Bienne şi distinşii cărturari ai ţărei noastre au arătat admiraţie faţă de tot ce au putut vedea la şcoala No. 32 de băeţi, de la periferia Capitalei, din Str. Maşina de Pâine.

I. GHIAŢĂ
Prefectul Judeţului Ilfov

www.dacoromanica.ro

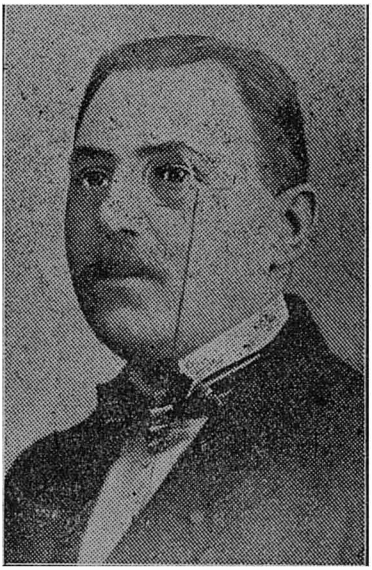

D-l R. Seişanu
Prim redactor la ziarul „Universul"

Un popor nu se impune decât prin cultura sa.

Un popor nu se dezvoltă în toată libertatea, dacă prin cultura sa nu aduce o contribuţie folositoare civilizaţiei.

Românii, demni urmaşi ai Romei, sunt datori să dea un nou impuls culturei latine în aceste părţi ale Europei.

Ateneele populare sunt instituţiile populare, cari au un mare rol de îndeplinit în direcţia sporirei capitalului moral şi cultural. Ele chiamă massele conştiente la adevărata viaţă, îndrumându-le pe calea progresului şi a civilizaţiei.

Români, sunteţi datori să daţi tot sprijinul vostru Ateneelor populare!

R. SEIŞANU
Prim redactor al ziarului „Universul"

www.dacoromanica.ro

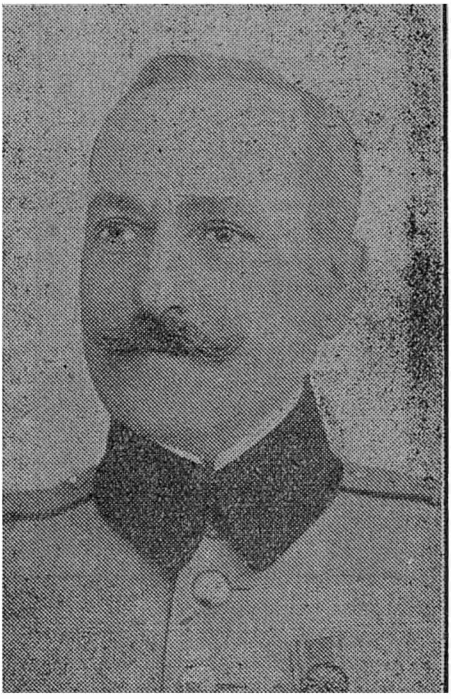

D-l General Gh. Jitianu
Președintele Ateneului popular „Cuibu cu Barză"

Mişcarea culturală-patriotică şi religioasă a Ateneelor populare din capitală, născută din iniţiativa intelectualilor iubitori de aproapele din fiecare cartier, este o puternică pârghie de sprijin a înălţării Patriei şi Neamului.

Este de dorit ca această mişcare, să se întindă în întreaga ţară, pentru ca de la un cap la altul al ei să fie o atmosferă patriotică şi de credinţă în Domnul, pe care părinţii să o infiltreze copiilor lor şi astfel familia, care este celula organismului social, să devină o putere a naţiunei.

GENERAL GH. JITIANU
Președintele Ateneului „Cuibul cu barză"

www.dacoromanica.ro

RÎNDURI PENTRU NIŞTE OAMENI TRIŞTI ŞI NEDREPTĂŢIŢI

Am avut şi eu, într'o zi, bunul gând de a trece pe la Ateneul Popular «Dr. C. Angelescu», adus de omul de inimă care e d. Şerban Popa.

D-l Mihail Negru
Redactor la ziarul „Universul"

Şi ca pe mulţii cari s'au perindat pe acolo, nu m'a lăsat inima să nu spun câteva cuvinte lumii ce venise şi aştepta să audă încă un cuvânt bun.

Locul unde mă găseam, loc mărginaş, spre care ajungeai numai după ce străbăteai largi cuprinsuri goale şi întinderi pline de noroi şi după ce treceai o dezolantă linie ferată, avea o faimă destul de rea: Localnicii, oameni nevoiaşi, treceau drept primejdioşi sau, în cazul cel mai bun, erau puşi în rândul «turburătorilor» ordinei publice.

In limbaj vulgar, această idee s'ar înfăţişa prin for-

www.dacoromanica.ro

mula că erau socotiţi ca haimanale, mai bucuroşi să cultive sudălmile şi să mânuiască ciomagul, decât să audă vorba aşezată şi îndemnul la bună înţelegere...

Aşa auzeam, şi aşa ştiam!

Bieţi locuitori ai periferiei Bucureştilor, săraci oboreni, cari rupţi de oboseală, veniţi noaptea acasă pe camion, sau eşind din fabrica unde aţi muncit din greu,— câtă nedreptate vă fac semenii voştrii locuitori ai pavatelor străzi centrale şi ai caselor cu ascensor şi cu instalaţie de radiofonie!

Şi câtă nedreptate nemeritată v'am făcut şi eu!

Îmi amintesc de voi şi de mine, şi scriu aci, emoţionat rugămintea mea de iertare...

Fiindcă niciodată n'am să uit nici omenia cu care aţi ascultat prieteneştile cuvinte ce vi le spunea un om pe care totuşi nu-l cunoşteaţi, nici ochii voştri cari vădeau o inimă mişcată.

Sunt vinovat faţă de voi, şi nu mă sfiiesc s'o mărturisesc.

Nu ştiu dacă subiectul despre care v'am vorbit a fost cel mai nimerit sau nu. Prevenit că sunt într'un cartier necivilizat,— eu care am rătăcit îndelung prin îndepărtate ţinuturi cu străvechie cultură şi strânsă disciplină,—am vorbit, la marginea noroiasă a Bucureştilor cu case mărunte şi uneori lipite cu pământ pe jos, dincolo de linia ferată, — despre «Omenia şi bunăcuviinţa locuitorilor Apusului».

Dar spunând lucrurile în limba pe care şi voi o vorbiţi, v'am văzut tresărind, cu ochii plini de lumină, întinzând parcă mâinile către imaginea ce v'o evocam, mărturisind nu numai putinţa voastră, dar şi dorinţa vie, de a semăna cu cei despre cari vă vorbeam.

Atunci am înţeles pe deplin câtă curată înălţime este în şovăitoarele voastre suflete, cât dor adânc de bine şi de frumos vă frământa...

Şi am binecuvântat străduania oamenilor cari, — dincolo de linia ferată, la Obor, în lumea socotită ca fiind a haimanalelor şi a scandalagiilor iubitori de multă băutură, — ridică, din cărămidă, o Biserică monumentală, alături de un Ateneu Popular model, Biserică şi Ateneu, menite amândouă să alcătuiască doar «un punct de plecare».

www.dacoromanica.ro

Această săracă şi tristă lume mărginaşe are în mine un prieten statornic.

Iar oamenii care şi-au făcut o datorie de viaţă din ridicarea ei, n'au nici un sprijinitor mai convins de cât mine.

La Obor, dincolo de noroaiele îmbelşugate şi dincolo de linia drumului de fier, este **un suflet**, a căruia descoperire este o uimire şi cu nespusă bucurie, nu pot să n'o spun şi altora care nici nu-l bănuesc măcar...

12. X. 1927

MIHAIL NEGRU
Redactor la „Universul"

D-l St. Brădişteanu
Preşedintele Ateneului popular „Regele Ferdinand I"

Ateneele populare sunt cel mai de seamă mijloc, spre a lumina minţile şi a încălzi inimile.

In hora lor, Ateneul «Dr. C. Angelescu», condus mereu cu însufleţirea şi entuziasmul de până azi, va aduce roadele aşteptate, pentru fericirea Patriei.

ST. BRĂDIŞTEANU
Preşedintele Ateneului Popular „Regele Ferdinand I"

www.dacoromanica.ro

CUVINTE PENTRU CULTURA CELOR MULŢI

Problemele culturale au ajuns, în momentul actual, la locul şi la importanţa la care de mult se cuveneà să ajungă.

Fiecare om, cu o situaţiune oarecare, în ţară, în comună urbană sau rurală, e dator, astăzi mai mult ca în trecut, să se înscrie în rândul luptătorilor culturali.

D-l Colonel N. Negreanu
dela „Casele Naţionale"

Fiecare om, din aceştia, trebue să rupă din orele de muncă ale carierii sale, măcar un ceas pe săptămână, pe care să-l închine binelui obştesc.

*

Păturile noastre poporane au nevoe de cât mai multă lumină în creer şi de cât mai multă căldură în inimă.

Alături de opera clădită de Providenţă, înşrândui-

www.dacoromanica.ro

rea veacurilor, ca să se dureze o ţară, un pământ, o limbă, o credinţă, un suflet şi o năzuinţă, aşa cum porunca vremurilor le-a aşezat la locul sorocit, — vine, acum, opera de bine obştesc, operă de cultură, opera constructivă a societăţilor de iniţiativă particulară pentru luminarea păturilor de jos.

Această operă, în întregul ei, trebue să fie organizată după un plan dinainte alcătuit.

Cată să începem să pricepem, că, în această privinţă, toate energiile să se îndrepte, concentric, către aceiaşi direcţiune generală.

*

In rezolvarea problemelor noastre culturale, în strădania noastră comună, să încercăm să împletim idealul cu realul.

Prin ideal, năzuim ca sufletul neîntinat să-l păstrăm în curăţenia în care Dumnezeu l'a creiat; iar sufletul rătăcit să îl desmeticim şi să îl refacem bun.

In năzuinţa către mai bine spre ideal, nu pierdem contactul cu câmpul realităţilor, căci tot realitatea este aceea care ne oferă probleme de rezolvat, şi material pentru construit.

*

Ideile generoase şi umanitare, primite din apusu european, în decursul veacurilor, au pătruns şi au prins rădăcini şi în ţara noastră.

Ideile de rătăcire, venite tot pe aceiaş cale, au trecut ca norii deasupra unui fond de cer albastru şi nu au prins.

Cerul ţării noastre a rămas acelaş: limpede, senin, albastru.

Sub cerul ospitalier al nostru, de multe ori prea ospitalier, mulţi oaspeţi nepoftiţi au trecut; dar nu au putut să lase să se prindă, sau să dea roade, din ideile lui rătăcitoare.

Păturile noastre, poporane, din toate treptele sociale, — şi din toate timpurile — au rămas neîntinate, pentru că fondul sufletesc românesc este un fond sănătos.

Fondul acesta sufletesc este altoit cu o rară înţelepciune — înţelepciunea poporului românesc — care a ţinut să-şi păstreze caracterul neştirbit, ce

www.dacoromanica.ro

nu a putut să fie nici măcar alterat, necum schimbat sau înstreinat, de nici un curent vrăjmăşesc nouă.

A sosit timpul să credem că avem o fiinţă caracteristică proprie, cu forme şi fond românesc de sine statornicită — de prefaceri şi evoluţiuni — ca suflet limbă, gândire, tradiţii, simţiri, istorie, literatură, artă, învăţământ, armată, biserică, ştiinţă, concepţie.

Toate aceste elemente trebue să acţioneze — în chip armonic şi unitar — convergând în acţiunea lor prin ajutorul unei aceleaşi rezultante generale: prin cultură, la civilizaţie.

După anumite legi mecanice se vor conduce toate ramurile de activitate citate, păstrând echilibrul forţelor şi al scopurilor finale în mersul lor evolutiv către civilizaţie.

Din concursul acestor elemente componente, va isvorî superioritatea fiinţei neamului nostru faţă de a celorlalte neamuri ale omenirei.

Una din ramurile de progres, în orice ţară, este şi cultura pe lângă celelalte ramuri, pe care o bătătorim noi, pe tărâm de iniţiativă particulară în paralel cu acţiunea oficială de Stat.

Avem credinţa că drumul ales de noi este cel bun şi de aceea îndreptăm chemarea noastră, către personalităţile de seamă, cu sprijinul cărora vom purcede, prin cultură la civilizaţia ţării noastre.

Când ţara noastră va veni cu partea ei de contribuţie la civilizaţia omenirei, atunci va fi atins ţelul de progres la care cu toţii râvnim să ajungem.

*

Precum meşteşugarii şi plugarii satelor, din sudoarea frunţii şi din mâinile crăpate de muncă, dau roade din pământul blagoslovit de Dumnezeu tuturora, aşa şi cărturarii oraşelor să dea lumină celor mulţi şi necăjiţi, care au nevoe de învăţături şi de îndemnuri bune.

*

Tot mai multă lumină şi carte pentru neamul nostru se cuvine să dăm.

*

www.dacoromanica.ro

Bogat — sau mijlociu în stare materială — daţi din cărţile ce-aveţi de prisos, celor săraci şi neluminaţi.

Cu cât mai multe cărţi şi sfaturi, acolo unde se simte nevoia, cu atât mai multe opaiţe se vor aprinde în tainiţile întunecoase din atâtea oropsite case de ţară.

*

Bătrâni şi tineri, către care ne îndreptam eri, şi către care trimetem rugarea noastră astăzi, veniţi şi căutaţi să aprindeţi flacăra, acolo, unde cenuşa neştiinţei acoperă jarii dogoritori ce zac ca neştirbită zestre a energiilor şi a calităţilor neamului nostru.

COLONEL N. NEGREANU
dela „Casele Naţionale"
Membru în comitetul de direcţie al Ateneului Popular „Dr. C. Angelescu"

Rostul unui ateneu popular îl înţelege astăzi ori cine a dat ochii măcar o singură dată cu el. Poate că atunci când Şerban Popa punea temelia primului asemenea ateneu în Capitală, rostul lui nu era cunoscut, avea nevoe de lămuriri; astăzi însă, orice lămurire e de prisos: de când funcţionează, lumea a avut dinb elşug vreme să-i pătrundă tot rostul.

Un ateneu este o şcoală în care lumea de-a valma vine să prindă ştiinţa altora, să-şi înavuţească pe cale uşoară şi plăcută cunoştinţele, să folosească distrându-se trupeşte şi sufleteşte; iar un ateneu popular este laboratorul în care se vulgarizează ştiinţa şi se face cunoştinţa unei literaturi sănătoase şi alese, unde se împrăştie gustul de frumos şi de folositor, unde te poţi reculege mai des şi înălţa cu gândul către alte sfere, mai interesante şi mai revelatoare decât cele în cari te deprinseseşi până atunci şi din atmosfera cărora de sigur că n'ai fi eşit dacă în programul traiului tău zilnic n'ar fi intervenit atracţia ateneului popular.

Va să zică tot un fel de şcoală este şi ateneul popular.

Dar o oarecare asemănare este şi între un ateneu

www.dacoromanica.ro

popular şi un ziar: şi unul şi altul cultivă, şi unul şi altul instrueşte, înavuţeşte mintea şi sufletul, şi unul şi altul atrage prin noutatea şi interesul subiectului desfăşurat. Deosebirea e numai că din ziar culegi cu mintea şi expeditiv, pe când dela ateneu culegi pe îndelete, mult mai distractiv şi variat, cu

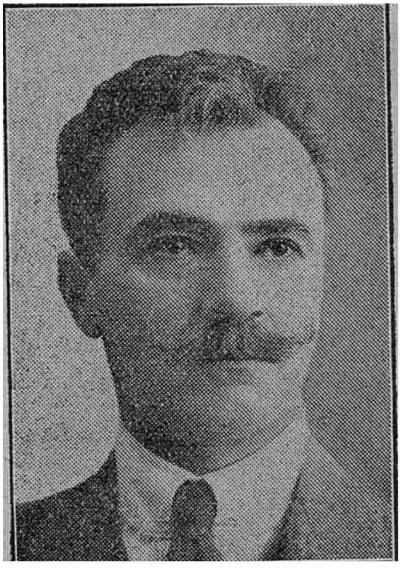

D-l Victor Bilciurescu
Redactor la ziarul „Universul"

mintea, sorbi cu ochii, trăeşti însuţi în subiect de vreme ce el este reprezentat. Vezi o scenă de teatru, n'o citeşti numai auzi o bucată de muzică, poţi s'o simţi şi s'o judeci ; asculţi o conferinţă, ceia ce nu e tot una cu a o citi.

Cei ce cred însă că au făcut operă trainică dacă au clădit un ateneu, se înşeală fundamental. Nu e destul să existe localul şi mobilierul, oricât de confortabile şi de bogat înzestrate ar fi; mai trebue ceva şi acest ceva este esenţialul; trebue *sufletul* care să-i dea viaţă, trebue minţi luminate şi bine intenţionate cari să predice şi să propovăduiască, trebuesc

www.dacoromanica.ro

artişti care să se producă şi să ştie întreţine gustul artei, trebue lume care să cultive ateneul şi să'l întreţină şi să'l facă să propăşească. Ateneu, fi-r-ar popular sau nu, nu'nseamnă cu alte cuvinte numai iniţiator, local, mobilier, ci şi suflet, suflet care să vibreze puternic şi neobosit.

Funcţionând cu acest suflet, nu se poate ca în scurtă vreme un ateneu să nu culeagă roade din plin şi de sigur idealul este atins în ceasul când ateneul va fi în stare să se slujească pentru întreaga producere numai cu elementele cartierului în care ateneul este chemat să-şi îndeplinească misiunea educativă, să nu recurgă cu alte cuvinte decât la conferenţiarul, la instrumentistul sau vocalistul. la artistul scenic, la scriitorul, pe cari îi are cartierul.

Fireşte, la început e nevoit să facă apel la specialiştii de pretutindeni, împrumută de unde poate, dar treptat, treptat şi pe măsură ce instituţia trezeşte tot mai mult interes, toată sforţarea trebue îndreptată spre elementele acelui cartier, aşa în cât toţi cei ce interpretează programul să aparţină numai instituţiei aceleia.

In felul acesta funcţionarea durabilă a unui ateneu popular este asigurată, misiunea lui regulat şi sistematic împlinită, ba mai mult, însuşi criteriul după care se poate clasifica un ateneu, să nu fie decât acest rezultat, adică un cât mai mare şi mai variat număr de interpreţi din acel cartier.

Ce-ar însemna acest rezultat altceva, de cât că ateneul care l'a atins, a reuşit să-şi creeze prin osteneala lui sârguitoare, elementele folositoare capabile să'l întreţină, ba cu vremea capabile să îndeplinească câte două sau chiar trei, aceiaşi atribuţie.

Cine s'ar mai îndoi astăzi de elementarul adevăr că interpretarea cutărei opere din Haşdeu, Alexandri, Caragiale sau Delavrancea, pe scena unui ateneu popular, are mai multă atracţie pentru publicul obicinuit al ateneului, când e prestată de câţiva îndemânateci diletanţi din cartier, decât atunci când ea se datoreşte profesioniştilor reputaţi ai scenei? Şi aceiaşi reflecţie se potriveşte de minune pentru diletanţii de tot soiul ai cartierului, faţă de profesioniştii de aceiaşi categorie, vechi şi încercaţi artişti.

www.dacoromanica.ro

E, credem, dela sine înţeleasă covârşitoarea atracţie ce stârneşte o execuţie de program cu mijloace pur locale, pentru lumea spectatoare a acelui cartier pentru ca să nu mai fie nevoe să dovedim cu prea mult debit de argumentare că rezultatul către care trebue să tindă orice instituţie ateneistă cu caracter de popularizare, e indicat să fie recursul la aceste mijloace pur locale.

In astă privinţă, credem că graţie stăruitorului îndemn al lui Şerban Popa şi a celor ce'l ajută cu *bună intenţie şi cu fapta*, „ateneul popular Dr. Angelescu" este pe cale să satisfacă şi această salutară cerinţă, ultimă probă de devotare pentru o cauză aşa de utilă şi de românească.

VICTOR BILCIURESCU
Redactor al ziarului „Universul"

D-l Colonel Virgil I. Bădulescu
Director general al Oficiului Naţional de Educaţie Fizică

Ateneele populare fac operă de adâncă şi înţeleaptă umanitate, luptând pentru ridicarea nevoiaşu-

www.dacoromanica.ro

lui către o viaţă mai bună: mai luminată şi mai sănătoasă.

Ele şi-au asigurat astfel un viitor frumos şi trainic, înţelegând să desvolte un program integral: alături de îmbogăţirea cunoştinţelor, exerciţiile fizice, ca îndrumătoare de sănătate şi voie bună.

Şi O. N. E. F. a primit cu satisfacţie şi cu entuziasm invitaţia Ateneelor Populare de a pune ţumărul pentru primele realizări, socotind o asemenea conlucrare ca o ideală năzuinţă pentru un viitor mai bun al neamului.

Deşi încă lipsit de mijloace, O. N. E. F. speră totuşi că luptând mai departe cu puteri unite, va izbândi într'o zi să asigure mişcărei cel puţin stabilitatea unui local propriu model — a unei centrale — şi a unei filiale la mare şi la munte.

Atunci înalta menire a acestei instituţii ar găsi ecou pretutindeni.

Colonel VIRGIL I. BADULESCU

Director general al Oficiului Naţional de Educaţie Fizică

ROLUL GREU AL ATENEELOR POPULARE

Când aducem laude propagatorilor din Ateneele Populare, să nu fim sgârciţi, nici sfioşi. Munca lor merită într'adevăr să fie slăvită, fiindcă e foarte grea. Ea este închinată adulţilor şi nimic mai greu decât să influenţezi pe un adult. La el, deprinderile sunt formate — şi cele intelectuale, ca şi cele fizice. Este vorba deci, de cele mai multe ori, să le schimbi; şi deprinderile formate se schimbă anevoie.

Aşa se explică, de pildă, neîncrederea cu care adultul priveşte orice ideie nouă. Cu neîncredere întâmpină adultul pe propagatorii din Ateneele Populare şi dela început le slăbeşte entuzîasmul. Neîncrederea însă nu e voită, ci instinctivă, se întemeiază pe greutatea cu care adultul îşi poate părăsi vechile idei şi deprinderi.

www.dacoromanica.ro

D-l Petre V. Haneş
Profesor Universitar

Zicem că munca învăţătorului e grea. Şi totuşi învăţătorul are a face cu suflete în cari deprinderile atunci se formează. Piedicile sunt mult mai mici în acest caz şi totuşi ce greu merge! De zece ori mai greu merge cu adulţii!

Nu fiţi dar sgârciţi în laude, nici sfioşi, când vreţi să lăudaţi pe propagatorii din Ateneele Populare!

PETRE V. HANEŞ

www.dacoromanica.ro

SANATATEA ŞI ATENEELE POPULARE

Mişcarea culturală din Capitală, care, pe zi ce trece se evidenţiază ca o forţă menită să realizeze o grabnică îmbunătăţire în starea fizică, morală şi intelectuală a maselor poporului nostru, este simpatică tuturor bunilor români.

In această mişcare culturală ateneele sunt chemate să împlinească un rol important.

Paralel cu puterea binefăcătoare a scrisului în materie de educaţie şi instrucţie şi mână'n mână cu el ateneele populare vor răspândi după amvoanele lor cuvântul ce bun, aducător de lumină.

D-l Petre Badescu
Doctor Chirurg-g necolog

Ateneele populare sunt admirabile mijloace pentru binefăcătoarea propagandă culturală, bazată pe iubirea de Dumnezeu de Patrie şi de oameni

Ştiinţele în genera vor putea fi repede popularizate prin mijlocirea acestor instituţiuni culturale pornite din iniţiative particulare.

Medicii sunt printre cei dintâi care au salutat cu entuziasm activitatea Ateneelor populare, angajându-se ca muncitori voluntari alături de conducătorii lor, luminând pe cei mulţi şi nevoiaşi cum să se păzească de boale şi învăţându-i cum să-ş' îngrijească sănătatea.

In puterea de propagar dă a ateneelor găsim calea cea mai eficace de-a vulgariza mijloacele de apărare ale omului contra boalelor, pentru că sunt boale cari uşor să înlătură şi greu se vindecă şi de multe ori lasă pe om infirm pentru toată viaţa. Învăţând pe om să-şi îngrijească corpul şi să ştie sa

www.dacoromanica.ro

se ferească de boale; pe mamă, să-şi îngrijească, nutrească şi crească copilul, vom putea schimba locul de frunte pe care România îl ocupă astăzi în mortalitatea copiilor cu un loc de *întâietate* în natalitate.

Mă bucură ofensiva culturală pe care, cu atâta devotament pentru binele ţărei o sprijină d-l Dr. C. Angelescu, Ministru al Instrucţiunei publice şi am multă nădejde în biruinţa Ateneelor populare asupra tuturor relelor sociale de care suferim,

Dr. BADESCU

ROLUL ATENEELOR POPULARE IN EDUCAŢIA SANITARĂ A MASELOR

Dr. I. Ţ tzu
Docent Universitar

Forţa şi rezistenţa unei naţiuni este în raport direct cu starea morală şi fizică a indivizilor cari o compun. După marele războiu, conducătorii tuturor statelor civilizate au luat măsuri, ca să îndrepte sta-

www.dacoromanica.ro

rea sanitară şi să asigure o desvoltare sănătoasă şi o întărire a ceeace se numeşte *Capitalul uman.*

Autorităţile noastre, la rândul lor, şi-au dat seama că, pentru apărarea teritoriului întregit, pentru punerea în valoare a bogăţiilor naturale ale acestui pământ dăruit de D-zeu, avem nevoe de.o populaţie cu fizic sănătos şi suflet curat.

Diferitele legi pentru apărarea sănătăţii publice şi de asistenţă socială, combaterea tuberculozei, a febrei palustre, a sifilisului şi alcoolizmului, protecţia mamei şi a copilului, toate au ca scop să micşoreze pierderea forţelor vii prea de timpuriu şi să mărească numărul naşterilor, contribuind în felul acesta la propăşirea şi întărirea neamului nostru.

Dar, de la început trebue s'o recunoaştem că nicăeri nu este aşa mare nevoe de concursul tuturor instituţiilor şi oamenilor de bine, ca la punerea în practică a legilor cu caracter de medicină publică. Ele trebuesc să pătrundă în inima şi conştiinţa maselor populare, trebuesc publicate în şcoli, în cazărmi, în ateliere; şi în această privinţă, *Ateneele Populare au rolul leului.*

Ateneele, organizate aşa de bine şi conduse cu atâta devotament, pot deveni auxiliarul cel mai preţuit al serviciilor de igienă publică, prin influenţa ce o au asupra mulţimei, care le frecuentează, condusă din persoane aparţinând tuturor claselor sociale, de ambele sexe şi de toate vârstele.

Pe lângă conferinţe cu subiecte de igienă, expuse de oameni competinţi, cari nu exagerează în nici o direcţie, se pot face anumite demonstraţiuni practice cu rulare de filme sanitare, fişe, statistice, planşe, cari arată pericolul tuberculozei, al sifilisului, al alcoolizmului şi mijloacele de a se apăra împotriva acestor flagele sociale.

Sunt convins că, prin mijlocul acesta, s'ar micşora considerabil şi în timp relativ scurt numărul tuberculoşilor, al sifiliticilor şi alcoolicilor şi am îmbunătăţi starea fizică şi morală a colectivităţilor urbane şi rurale.

Dacă s'ar complecta activitatea acestor unităţi de luptă culturală în felul celor expuse mai sus, sunt convins că s'ar realiza un deziderat al zilelor noastre şi rezultatele bune n'ar întârzia să se arate.

Docent Dr. I. ŢEŢU.

www.dacoromanica.ro

S ul'p orul I. Dumitriu-Ɗârlad

Inspec or l Inv ,ăm n ului Aft lor la Şcoalele undare
şi Membru în Comit t l d conduc re al A eneului popular „Dr. C. ANGELEECU"

Entusiast tovarăş de muncă pe tărâmul mişcărei culturale.

In domeniul artelor plastice, d-l I. Dumitriu-Bârlad, a dat ţarei lucrări de mare valoare.

Monumentul *Diviziei II Cavalerie* de la Iaşi, — cel mai mare monument din ţară, monumentul lui *Avram Iancu* de la Cluj şi Tg.-Mureş, monumentul *Corpului Didactic* premiat de două ori ca şi busturile M. M. L. L. Regele Ferdinand I şi Regina Maria, Vlahuţă, Spiru Haret, I. I. C. Brătianu, Iorga Nottara evidenţiază talentul sculptorului I. Dumitriu-Bârlad, care şi-a însuşit o aleasă cultură de specialitate prin studiile ce le-a făcut în Franţa, Italia şi Grecia.

www.dacoromanica.ro

D-l Leontin Iliescu
Redactor la ziarul „Universul"

Pentru multă lume, anii de după război au fost o noutate surprinzătoare, sub raportul ridicării culturale a celor mulţi. Cercetătorului atent, fenomenul nu i-a părut câtuşi de puţin ciudat. Poporul valid a luat parte activă la război. El s'a luptat eroic în aer, în subterane, pe apă şi pe pământ. In zilele mari ale neamului, când toată lumea era egală în faţa jertfei, a morţii şi a gloriei, cei mulţi au legat frăţie cu cei puţini, cari au înţeles sufletul şi aleanul celor mulţi, iar aceştia au priceput că, printre cei puţini, sunt mulţi oameni de treabă şi cu suflete de apostoli.

Inapoiaţi la vatră, cei mulţi şi cei puţini, cari au supravieţuit războiului, au rămas prieteni înainte, cei din urmă colaborând în gloata celor dintâi spre a-i cunoaşte şi la ei acasă Din acest proces psiho-social s'a putut lămuri un mare adevăr naţional: acela că mulţimea de după război e dornică de o viaţă mai bună, mai înălţată, de civilizaţie şi progres.

www.dacoromanica.ro

Eu, unul, aşa i-am văzut pe cei mulţi, cari locuesc în cartierele mărginaşe ale Capitalei, şi m'am simţit tot mai legat de sufletul şi de năzuinţele lor. Când am dus, prin ziarul «*Universul*», campania edilitară în favoarea lor — încoronată de succes prin vrednicia edililor — am stat de vorbă cu ei şi m'am convins că urmăresc şi ei *poate mai mult decât ceilalţi*, să trăiască o viaţă superioară, ferită de pierzania cârciumei, închinată puterii cărţii şi a minţii. In anchetele mele sociale la periferia Capitalei, m'am întâlnit — întâmplare fericită — cu un suflet extraordinar ca putere de voinţă, iniţiativă şi organizare. Acesta era Şerban Popa, căruia, din primul ceas, i-am vorbit ca unui prieten jubilar. Mă uimise cu realizarea-i socială dela *ateneul «dr. C. Angelescu»*, cel dintâi Ateneu popular din Capitală.

Iniţiativa lui Şerban Popa a fost pricepută de românii cu drag de ţara lor. Printr'o intuiţie deosebită, caracteristică firilor superioare, el a priceput *năzuinţele mulţimii de după război.*

Din acel moment, multe Atenee populare luară fiinţă în cuprinsul municipiului Bucureşti. La întemeierea unora din ele, la sprijinirea intelectuală a altora, voiu fi totdeauna mândru că am luat parte.

Iniţiativa lui Şerban Popa a dat deci roade nemăsurat de frumoase. Directorii de şcoli primare merg astăzi pe urmele lui. Scriitori, ziarişti, cântăreţi, instrumentişti, artişti scenici, conferenţiari distinşi alcătuesc astăzi pleiada îndrumătorilor, cari îşi jertfesc cu drag Duminicile în folosul marei legiuni a anonimilor, însetaţi de civilizaţie şi progres.

Ideea va prinde de acum şi la sate, iar experienţa cea mai concludentă se va face în judeţul Ilfov, graţie dorului de mai bine al actualului prefect, domnul Ghiaţă, care ţine să dureze trainică operă de prefect cultural.

Având colaboratori pricepuţi şi cu tragere de inimă, adânc înţelegători ai spiritului vremii şi nevoilor actuale ale neamului, sunt convins că ateneul popular va fi steaua înflăcărată a vieţii rurale din Ilfov, experienţă ce va duce, desigur, la generalizarea ei în tot cuprinsul ţării.

Mişcarea culturală a Ateneelor populare va merge

www.dacoromanica.ro

cu paşi siguri spre victoria finală, cu condiţiunea însă de a se feri de *oficializare*. Ea trebue să-şi păstreze neştirbită autonomia. Drept aceea, am fost totdeauna de părere — am susţinut chiar în „*Universul*“ această teză scumpă mie — că un congres al exponenţilor ateneelor populare din toată ţara este astăzi o *necesitate naţională cu caracter urgent şi imperativ*.

Numai astfel se va putea obţine o orientare metodică şi unitară în privinţa directivelor generale.

Iată dar cum nobila inspiraţie a institutorului Şerban Popa, sprijinit din primul ceas, în acţiunea sa, de poetul *Vasile Militaru*, colonelul dr. *Falcan* şi maiorul *Botez*, poate da rezultate, pe care, poate, nici nu le-am fi putut întrezări încă acum patru ani.

Cu mult drag dau frâu liber acestor gânduri — glosse în jurul primului Ateneu popular din Bucureşti — convins fiind că, în exprimarea ideilor — la temelia cărora stă o mare răspundere socială şi naţională — cinstea sufletească e cea mai curată dintre virtuţi, lamură de grâu spiritual.

Bine ar fi dacă gândurile bune s'ar răspândi cât mai repede şi cât mai nestăvilite pe glia cerebrală a sufletului celor mulţi.

Pe tărâmul acesta se poate ajunge sigur la maturitatea voluntară a conştiinţelor româneşti.

LEONTIN ILIESCU
Redactor la ziarul „Universul“

Ca marinar, am colindat pământul în lung şi în lat, căutând a scotoci mai ales sufletul popoarelor de prin meleagurile pe unde poposeam. Şi cât de amărât mă întorceam la bord, cugetând la ceiace vedeam pe acolo şi ştiam că nu se face şi pe la noi.

La bătrâneţe ancorai definitiv în zbuciumatul Bucureşti. In el mi-a fost dat să fac adevărate descoperiri, ce nici nu se bănuesc de cei cari cunosc Capitala după ceiace văd pe bulevard sau Calea Victoriei, prin dancinguri ori cluburi.

Una din aceste descoperiri am făcut-o la ateneul popular Dr. C. Angelescu, dintr'o îndepărtată mahala,

www.dacoromanica.ro

Ce am văzut acolo, nu am văzut nicăeri deşi credeam că numa' am nimic nou de văzut: şcoala transformată în altar activ, credinţa unita cu ştiinţa, ordinea cu curăţenia, munca cu frumuseţea, — peste tot plutind... *c'lul Patriei.*

D-l Comandor Aurel Negulescu
(Moş Delamare)

Dacă lăcaşul în care copiii mişună fără să lase urme, impresionează şi pe cel care crede că nu mai poate fi impresionat de nimic, — dar valul cercetărilor ateneului care zguduia porţile de fier închise, fiindcă locaşul era neîncăpator, întrecea tot ce văzusem!

Aiurea, poporul vine la uriaşele atenee-biblioteci din obişnuinţa transformată în necesitate. Aci, venea setos, flămând de hrana sufletească care se zicea că doar cei de la centru o pot mistui.

In ochii tuturor citesc această arzătoare sete, chinuitoare foame. Femei în papuci şi cu bariş pe cap, lucrători, mici negustori, oameni nevoiaşi, sorbeau cu smerenie şi înfrigurare, cuvintele intelectualilor,

www.dacoromanica.ro

muzica amatorilor, filmul instructiv. Nu era obişnuinţa, ci *dorul*. Ce descoperire mai frumoasă puteam face?

Chiar dacă ateneul popular nu ar avea momentan altă izbândă decât scoaterea din cârciumă a muşteriilor pentru câteva ore, Dumineca, — tot e un pas uriaş, care va fi urmat de celelalte, până când setea de azi se va transforma în obişnuinţa de aiurea.

Comandor, AUREL NEGULESCU
(Moş Delamare)

D-l Gheorghe Cherciu
Inspectorul şcolar al Municipiului Bucureşti

Activitatea şcoalelor, unită cu activitatea desfăşurată de către Instituţiile culturale, născute din iniţiativă particulară, desăvârşesc opera menită să contribue la civilizarea poporului român.

Ateneul Popular Dr. C. Angelescu este o inspiraţie fericită, ale cărei roade stralucesc, spre lauda conducătorilor lui.

GHEORGHE CHERCIU
Inspectorul şcolar al Municipiului Bucureşti

www.dacoromanica.ro

D-l I. S. Cernăţianu
Redactor la ziarul „Universul"

Cel dintâi ateneu popular, despre care am auzit vorbindu-se în Bucureşti, ţeste cel de la şcoala primară din str. Maşina de pâine.

Era prin 1924.

Un bun prieten, pictorul Dumitru Ştefănescu, ştiind cât de mult mă interesează tot ce se face sau s'ar putea face pentru educaţia sufletească şi ridicarea culturală a maselor, mi-a vorbit cu multă căldură despre tragerea de inimă şi priceperea cu care d-l *Şerban Popa*, directorul numitei şcoale, a făcut, ca populaţia din cartierul său şi chiar de mai departe să caute o bună întrebuinţare a timpului liber, în primul rând a Duminicelor, prin participare la şezătorile ateneului înfiinţat.

După aceea am cunoscut de aproape activitatea d lui Şerban Popa şi m'a bucurat totdeauna atât destoinicia d-sale de a pricepe sufletul masselor populare, cât şi stăruinţa cu care ţine să creeze acestor

www.dacoromanica.ro

masse preocupări culturale şi de distingere omenească.

Acţiunile de felul acesteia nu pot fi calificate, fără să ajungi să spui sau mai mult sau mai puţin decât trebuie. Cei cari le săvârşesc, le valorifică după puterile lor şi trebuie lăsaţi să facă ceea ce pot. In ce priveşte pe d-l Popa, sunt convins că va lăsa, legate de amintirea străduinţelor de avânt cultural ale tuturor sufletelor înţelegătoare şi generoase de azi, amintiri frumoase, exemple frumoase.

Iniţiativa d-sale a găsit imitatori, unii serioşi, alţii mai puţin serioşi. Dar meritul d-sale stă, mai cu seamă, în faptul că a hotărât şi inspirat începutul unei mişcări necesare, totdeauna demnă de laudă. Sunt azi în Capitală, atenee populare numeroase, cari, oricum vor evolua mai târziu, vor însemna o frumoasă epocă de năzuinţe şi avânturi generoase închinată ridicării neamului nostru. Ateneele populare sunt un puternic sprijin al mişcărei culturale de acum, iar cei cari le înţeleg adevăratul rost şi le sprijină, sunt şi lucrează potrivit unor mari cerinţe ale vremii; spre a da toate roadele, pe cari le pot da, pot fi îndrumate uneori, dar trebuiesc lăsate cât mai libere în mişcările lor, totdeauna.

I. S. CERNAŢIANU
Redactor la Ziarul „Universul"

Mişcarea culturală pornită după război, în ţara noastră. a răspuns de bună seamă, unei necesităţi naţionale.

Una din consecinţele marelui război, asupra sufletelor omeneşti, a fost pretutindeni, un profund desechilibru al mentalităţii, o aproape totală despărţire a simţului de cercetare, defecte cari au dus mulţimile la o neputinţă de orientare.

La noi, toţi cei cu dragoste de neam, înţelegători ai nouei stări de lucruri şi pe bună dreptate îngrijoraţi, s'au gândit la mijloacele de îndreptare a răului, oprindu-se la soluţia răspândirii culturii în massa poporului.

Şi atunci, societăţi culturale, *universităţi populare*,

www.dacoromanica.ro

case naţionale, atenee populare au răsărit pe tot întinsul ţării.

Dintre acestea, *ateneele populare* au fost şi sunt foarte apreciate de către toţi acei cari căutau o îndrumare, pentrucă *ateneul popular*, ca răspânditor de lumină, ca răscolitor şi întăritor al sentimentelor şi însuşirilor frumoase ce lâncezesc în fiecare dintre

D-l Dimitrie Vasilescu
Preşedintele Ateneului p pular „L g mântul"

noi, şi cari nu aşteaptă decât trezirea, — *ateneul popular*, ca organ de ridicare morală şi intelectuală a tuturor păturilor sociale, s'a dovedit a fi pe placul poporului. Căci la *ateneele populare* au venit, şi vor veni mereu, învaţaţii cari vor tălmăci ascultătorilor multe din chestiunile cărora noi nu ştim să le dăm un răspuns, o explicaţie sau o dreaptă deslegare; vor veni literaţi, care să ne mângâie sufletele cu frânturi de simţiri alese, înfăţişate în cele mai sublime forme de creaţie.

Se săvârşeşte, prin această acţiune a ateneelor

www.dacoromanica.ro

populare, educaţia masselor, cel mai de seamă mijloc de influenţare a sufletelor omeneşti. Se face educaţie populară, a cărei îndatorire este să realizeze, din fiecare individ, un bun cetăţean şi un element preţios societăţii.

Mai este oare nevoe, când acestea sunt roadele ce se aşteaptă dela activitatea ateneelor populare, să le mai fie demonstrată utilitatea?

Şi putem noi, în faţa strălucitei activităţi neîntrerupte ani dearândul a Ateneului popular «Dr. C. Angelescu» din Capitală, să nu exprimăm profunda şi cinstita admiraţie ce a trezit în sufletele noastre, neobositul preşedinte al acestui ateneu popular *Şerban Popa*?

Însufleţirea ce acest *apostol* al culturii poporului pune în atingerea frumosului său scop, să ne fie pildă, căci nu trebue să uităm că orice instituţie nu capătă valoare decât prin însuşirile sufleteşti ale celor cari o conduc.

DIMITRIE VASILESCU

Preşedintele Ateneului Popular „Legământul"

CUGETĂRI

de Gustave Le Bon

— Nu există pildă de dat de popoare ridicate la civilizaţie, fără de disciplină, fără respectul legilor şi fără morală.

— Războiul a demonstrat, odată mai mult, că puterea unei naţiuni se sprijină mult mai mult pe forţa sa morală decât pe cultura sa intelectuală.

— Caracteristicile naturilor primitive este de a ceda, cu uşurinţă, impulsiunilor lor. Trebuie să se exercite o îndelungată educaţiune ancestrală pentru a învăţa creerul să înfrâneze impulsiunile simţurilor şi să dobândească, astfel, acel «Self-control» pe care englezii îl consideră ca una din cele mai importante calităţi a caracterului.

— Tunurile rămân arme fara de valoare, când nu sunt sprijinite pe forţa morală a luptătorilor.

Trad. de HORT, EPURE

www.dacoromanica.ro

MEMBRII OCROTITORI

Dr. Miron Cristea, Patriahul României

D-l Prof. Dr. C. Angelescu, Ministrul Instrucțiunii

MEMBRII DE ONOARE

D-l Nicolae Iorga, Profesor universitar
„ *Petre Bădescu*, Dr. ginecolog
„ *Mihail Berceanu*, Prim Vice-Președinte al Comisiei Interimare a Capitalei
D-na Cantacuzino G. Alexandrina
„ *Delavrancea B. Maria*
D-nul Antonescu Gheorghe, profesor universitar
„ *Antonescu Emanuel*, profesor universitar
„ *Băicoianu I. C.*, Director la Banca Națională
„ *Costinescu Ioan Dr.*, Primarul Capitalei
„ *Dragomirescu Mihail*, profesor universitar
„ *Dragu*, General
„ *Drouhet Charles*, profesor universitar
„ *Dumitrescu Nieulae*, președ. soc. Tinerimea
„ *Profesor Dr. Gerota*
„ Dr. *Ghiulamila I. D.*. Docent universitar
„ *Goldiș Vasile*, președ. soc. cult. „Astra"
„ *Gusti Dimitrie*, profesor universitar
„ *Găvănescul*, general
„ *Haneș V. Petre*, profesor
„ *Ignat Gheorghe*, Inginer
„ *Ispir G. Vasile*, profesor universitar
„ Dr. *Jianu I.*, Conferențiar universitar
„ *G. Jitianu*, general
„ *Ionescu-Sișești Gh.*, profesor universitar
„ *Mehedinți Simion*, profesor universitar
„ *Micescu Istrate*, profesor universitar
„ *Minovici Ștefan*, profesor universitar
„ *Mătăsaru C.*, Inginer, societatea petroliferă „Steaua Română"

www.dacoromanica.ro

D-nul Manolescu Ion, General, Preşed. Caselor Naţionale
„ *Mincu D. Aurel.*
„ *Mora Mihail*, Avocat-scriitor
„ *Prof. Dr. Obreja*
„ *Popescu Stelian*, Ministru de Justiţie, Directorul ziarului „Universul"
„ *General Petala*
„ *Simionescu Ioan*, profesor universitar
„ *Ţetzu Ioan*, Dr. Docent universitar
„ *Ţiţeica Gh.*, prof. universitar
Arhimandritul *Iuliu Scriban*
D-na Elena Drăgulinescu-Stinghe
„ *Natalia Col. Zăvoianu*

MEMBRII FONDATORI

Dr. Miron Cristea, Patriarchul României.
Dr. C. Angelescu, Ministrul Instrucţiunei publice.
Alexandrina Gr. Cantacuzino.
Maria B. Delavrancea.
Goldiş Vasile, preşed. soc. culturale „Astra".
Germani D. N., Ministru plenipotenţiar.
Ispir V. G., Dr. în teologie.
Popescu Stelian, Ministru de Justiţie, Directorul ziarului „Universul".
Manolescu Ioan, G-ral, Preşed. Caselor Naţionale
Antonescu Gheorghe, profesor universitar.
Dragomirescu Mihail, „ „
Drouhet Charles „ „
Gusti Dimitrie „ „
Iorga Nicolae „ „
Marin Ştefănescu, Profesor universitar.
Micescu Istrate, Profesor universitar şi Decan al baroului Capitalei.
Minovici Ştefan, Profesor universitar.
Simionescu Ioan „ „

www.dacoromanica.ro

Dr. I. Ghiulamila, Docent univ., chirurg ortoped.
Dr. Ioan Jianu, Conferențiar universitar, Președintele Ateneului Sanitar din Capitală.
Dr. Virgil Caracota, chirurg ortoped.
Maria I. Angelescu, Profesoară azistentă universitară.
N. G. Popovici, Profesor la Școala Politechnică.
Gh. Ionescu-Siseşti, Profesor la Şc. de Agric.
Teodor Speranția, Profesor conferențiar.
Petre V. Haneş, Profesor la Seminarul pedagocic.
M. I. Rusu, Profesor conferențiar.
Dr. Costinescu, Primarul Capitalei.
Mihail Berceanu, Prim Vicepreşedinte al Comisiei interimare a Capitalei.
A. D. Mincu, Primarul culoarei de albastru.
Inginer Gheorghe Ignat.
Scriban Iuliu, Arhimandrit.
Mihail Mora, avocat şi scriitor.
Staicovici Dr., Medicul primar al Capitalei.
Atanasovici Vladimir.
D. Mociorniță, industriaș.
Dr. Constanța Grigorescu.
Dumitrescu Nicolae, Preşedintele Societății „Tinerimea Română".
Mătăsaru C., Inginer al Soc. „Steaua Română".
Stancu Brădişteanu, Director general al Ministerului Cultelor şi Artelor.
Radu Roseti, avocat şi scriitor.
Faraudo Charles, Preşedintele Societăței Horticole din România.
Frantz Robanser, Directorul Fabricei „Stela".
Eugenia Dr. Ivlev.
Hellene Dr. Popp.
D-na Radu Gologan, Consilieră comunală.
Dr. Bogdanovici.
Inginer Carniol.

www.dacoromanica.ro

Tăușanu Gr., Directorul Casei de Credit și Economie a Corpului Didactic.
Mitru Ion, Inspector g-ral al înv. secundar.
Constantinescu Dumitru, Dir. lic. „Matei Basarab".
Pop Ștefan, Directorul liceului „Sf. Sava".
Șuteu Vasile, Dir. liceului „Cantemir Vodă".
G. Dragu, Profesor și Avocat.
Pr. Econ. G. I. Gibescu, Dir. Semin. „Nifon".
Dumitriu Vasile, Dir. școalei com. Nr. 1.
Caracas, Directorul școatei comerciale Nr. 3.
Niculescu Ioan, proprietar.
Elena R. Perianu, Directoarea Institut Ortodox.
Atanasiu, profesoară.
Botez Calipso, profesoară
Floru Alexandrina, profesoară.
Ivașcu Eleonora.
Odobescu Elena,
Tomescu Ana,
D-ra Voinescu Cleopatra, Directoarea liceului de fete Obor.
Andreescu Vasile, profesor.
Bondescu I. C-tin „
Angelescu Ioan „
Crețu Gh., Preot Econom, Profesor.
Dumitriu Bârlad, Sculptor, Profesor.
Garabet Ioan, „
Ghermănescu Mihail „
Haneș V. Vasile, „
Mangâru Badea, „
Marinescu Mihail, „
Martinescu Ioan „
Mironescu N. P., „
Nedelcu Constantin, profesor și conferențiar al Fundației „Principele Carol".
Perianu Radu, profesor.
Popescu Ioan, „

www.dacoromanica.ro

Popian N., Preot Econ., Profesor.
Popescu D. Moşoaia, Preot Economn.
Popescu Ştefan, prof. la Conserv. de muzică.
Roşianu Ştefan, Preot, profesor la Blaj.
Stoicescu I. Alexandru, profesor.
Maior M. C. Botez.
Maior Panaitescu Anibal.
Maior Ion Boboc.
Căpitan Cristea Stănescu.
Gh. Şeinescu din Ministerul de Răsboi.
Barbu Marian, ziarist.
Alexandru Agneze, ziarist.
Dinu Dumbravă, ziarist.
Constantin Ştefănescu, industriaş tipograf
Jean Călin, industriaş tipograf
Gheorghe Silviu, ziarist.
Ioan D. Panaitescu, Dir. în Minist. de Justiţie.
Dimitrie Marinescu, Director g-ral P. T. T.
Stelian R. Formac, Subdirector al înv. normal.
Teodor Vasilescu, subdirect. g-ral al înv. primar.
Petre Stratilescu, subdirector al înv. primar.
Fotaçhe Teodorescu, subditector al înv. primar.
Nicolae Dumitrescu, Doctor în drept.
Mircea Heliade Rădulescu.
Chiriac Bidoianul, preot.
Bărbulescu Eugeniu, preot.
Chirulescu Traian, preot.
Georgescu G. Silvestru, Econ. preot.
Ionescu R. Stoica, preot.
Nicolau I. Marin, preot.
Păunescu Gh., preot.
Simedrea T., Arhiereu.
Florica Scrioşteanu.
Dr. Virgil M. Leonte.
Dr. Eugeniu T. Petrescu.
Dr. Caracaş, Farmacist.

www.dacoromanica.ro

Nicolae Bădilă, Farmacist.
Vasile Militaru, Literat.
Grigore Costescu, Directorul Fabricei „Viaţa".
Florea Popescu-Moşoaia, avocat.
Temistocle Alexandrescu, vice-preşedinte al com. int. a Capitalei.
D. Niculescu-Rietz, vice-preşed. al comisiei int. a Capitalei.
Bucur Iliescu, conductor technic.
Ion D. Cristescu, subdir. contab. prim. Capit.
Eftimie Stănescu, preşed. soc. „Apăr. Patriei".
Oton Protopopescu dela Cassa de Depuneri.
M. Mihăilescu, Str. Gentilă 17.
Ioan T. Georgescu, Str. Lucaci.
Eftimie Predoleanu, Comerciant Bucureşti.
Gh. I. Dorojan " "
Ioan Popovici " "
Gheorghe Cârnaru " "
Dumitru Stănescu " "
Dumitru Popescu " "
Ică Popescu " "
Constantin Petrescu, arhitect.
Cristache Dâlgeanu. constructor.
Teodor Mihăilescu, industriaş.
Nic. Georgescu, funcţionar.
Beiu Palade Maria, directoarea şcoalei de fete Nr. 1, studentă la pedagogie.
Constantinidi Maria, direct. şc. de fete Nr. 35.
Manoil Ana, direct. şc. de fete Nr. 7.
Nicolau Marietta, institutoare.
Parfenie Ioana, direct. şc. de fete Nr. 21.
Şeteanu Ecaterina, direct. şc. de fete Nr. 20.
Ştefănescu Alexandrina, dir. şc. de fete Nr. 32
Aurelia D. Cantemir. Direct. Şc. de Fete Nr. 32.
Vasilescu T. Eugenia, direct. grăd. de copii, studentă la pedagogie,

www.dacoromanica.ro

Popa S. Ecaterina, *institut.*, Şc. de băeţi Nr. 32
Begu Ioan, direct. şc. de băeţi Nr. 25.
Brătianu Dumitru, direct. şc. de băeţi Nr. 20.
Ionescu Dumitru, direct. şc. de băeţi Nr. 21.
Popa Şerban, direct. şc. de băeţi Nr. 32.
Tulbureanu Ilie, direct. şc. de băeţi Nr. 35.
Vlasie Ion, direct. şc. de băeţi Nr. 36.
Octav Lăzărescu, Cassele Naţionale.
Const. Ionescu, Cassele Naţionale.
Ilie Teodorovici, Cassele Naţionale.
Ştefan L. Scherer
Mihailescu Dumitru
Ionescu Gheorghe
D-na Bulgaru Maria
Pârloagă Carol
D-na Ecaterina Măciucă
D-na Sucitulescu
Locot. Niculescu Ion
Mihalache Anton
Chiriţescu Gheorghe
Tudor R. Ion
D-na Elena Scupra
D-na Grosu
Bucşănescu Mitică
D-na M. Cicachi
D-na Elena Niculescu
Rădulescu Florea
Ogarnoiu
Ion Vasile
Rădulescu Apostol
Alexandru B. Mitu
Căpitan Petcu Niţă
C. Dumitrescu
Vasile Năstase
D-na Ecaterina V. Năstase
Şăvulescu Grigoreş

} Membrii în comitetul de conducere al Ateneului

www.dacoromanica.ro

Gh. Călinescu
D-na Niculescu
R. Grozea şi D-na Grozea
D-na Elena C. Andrei
Teodorescu Anton
D-na Coman Florica
Ioniță Teodorescu
Filofteia Brădeanu
Vasile Vasilescu
Apostol Grigore
Maria Ispas
Panait Constantin
Niculae Bentu
Căpitan Negreanu
Pavel Negreanu
Constantin Năstase
D-na Constanța P. Stoica
Ieremia Mușat
Cristache Marinescu
Elena Lăzăreanu
Gheorghe I. Vasilică
Stelian Constantinescu
G. Peristeri
Sofia Ștefănescu
Stana Niculescu
Niculae Vasilescu
Ecaterina Moisescu
Costache Nicolae
Ion Cristescu
Iancu Iliescu
Georghes Gany
Farmacist Coroleuca
Prof. Artosches Tiroz.
I. Abstender
Preotul Bunescu
Anton Protopopescu

www.dacoromanica.ro

Bolintineanu
Ion Sârbu
Ilie Comănescu
Al. E. Constantinescu
Nae Velicu
Const. Cristescu
Ştefan Lucescu
D-na Constantinescu
Minescu
Rotariu Dumitru
Nicolae Răzvan
Bădescu dir. soc. Tram.
Preot Ioan Popescu
Ştefan Dumitrescu
Kepiche
Knott Jones
Dr. Negrea Pavel
D-na Popescu Paşcani
G. Alimănescu
Ing. Aliescu Octavian
Antoniu Ion
Chiriţescu I. Const.
Av. Donciu
Dumitrescu M. I.
Ţeţu Dionisie, Droguist
Avocat Glogoveanu N. Ion
Doboş
Nae Bolintineanu
Carantino
Prof. D-tru Constantinescu
Munteanu Marin
I. Paraschivescu-Gâdei

www.dacoromanica.ro

DE ACELAȘI AUTOR:

Stropi de Rouă, poezii, ediția II-a „Cartea Românească".

Cântarea Neamului, poemă în versuri.

Ilinca și Haru Busuiocului, teatru sătesc.

Doina, poemă în versuri.

Fabule, editura ziarului „Universul".

www.dacoromanica.ro